

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Київський національний лінгвістичний університет

Кафедра китайської філології

Кваліфікаційна робота магістра китайської філології
на тему:

ЛЕКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ
КИТАЙСЬКОМОВНИХ ГАЗЕТНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ

Студентки групи ЗМкит 57-23
факультету східної і слов'янської філології
заочної форми навчання
Освітньої програми
Східна філологія: Китайська мова і література,
переклад, методика навчання
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.065 Східні мови та
літератури (переклад включно),
перша –китайська
Симоненко Дар'ї Юрїївни
Науковий керівник:
канд. філол. наук, доц.
Щербаков Ярослав Ігорович

Допущена до захисту
«___» _____ 2024 року
Завідувач кафедри

Національна шкала

Кількість балів

(підпис) (ПІБ)
Оцінка ЄКТС

Київ – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП.....	2
РОЗДІЛ 1. ЛЕКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КИТАЄМОВНИХ ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ.....	7
1.1 Специфіка лексичних особливостей китаємовного публіцистичного тексту.....	7
1.2 Лексика публіцистичного стилю китаємовного рекламного тексту: лінгвістично-аналітичні аспекти.....	9
РОЗДІЛ 2. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ МЕТОДИКИ АНАЛІЗУ КИТАЄМОВНОГО ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ТЕКСТУ.....	15
2.1 Методика аналізу лексично-семантичних особливостей китаємовного публіцистичного тексту.....	15
2.2 Терміносистема “газетно-публіцистичного стилю” : методологічні аспекти.....	23
2.3 Лексичний дискурс у публіцистичному китаємовному тексті.....	26
РОЗДІЛ 3. ЛЕКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КИТАЙСЬКИХ ГАЗЕТНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ.....	33
3.1 Граматичні особливості газетно-публіцистичного стилю в китайській мові.....	33
3.2 Лінгвостилістичний аналіз газетно-публіцистичних китаємовних текстів.....	39
3.3 Лексичні особливості китайських газетно-публіцистичних текстів в сучасній китайській мові.....	48
ВИСНОВКИ.....	62
РЕЗЮМЕ.....	67
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	70

ВСТУП

Кваліфікаційна робота присвячена вивченню та дослідженню лексичних особливостей в газетно-публіцистичному стилі китайської мови. Сучасна китайська лінгвістика продовжує завзято досліджувати проблеми та особливості вивчення газетно-публіцистичних текстів в китайській мові.

Перед тим, як розглядати лексичні особливості китайських газетно-публіцистичних текстів треба окреслити загальне поняття поділу на функціональні стилі. Поняття “функціонального стилю” - це різновид літературної мови, що має певне функційне призначення, систему мовних елементів, способи їх добору, вживання, взаємного поєднання та зв'язку (Мацько, 2007). Розглянемо найбільш поширену класифікацію, в якій виділяють п'ять стилів мови: науковий, публіцистичний, офіційно-діловий, художній та розмовний стилі. Дослідженнями в сфері функціональних стилів мови треба завдячити наступним науковцям - (О. Д. Горбул, Н. Ботвина, О. Пономарів, М. Пентилюк, С. Єрмоленко) вище згадані лінгвісти вважають, що функціональні стилі не утворюють замкнутих систем, а перебувають в постійному співвідношенні та взаємодії.

З початком ери інформаційних винаходів та технологічного прогресу засоби масової інформації (ЗМІ) набули досить вагомого значення в житті суспільства. У сфері засобів масової інформації публіцистика відіграє особливу роль в поширенні новин та донесення інформації до отримувачів, і вона в свою чергу беззаперечно впливає на норми мови, переваги та смаки носіїв мови, в більшій мірі, ніж будь-який інший жанр лінгвістики. Виходячи з цього, стає зрозумілим, що стрімкий розвиток ЗМІ, в особливості публіцистики, пов'язаний з еволюцією технологій передачі інформації, які забезпечують особливу роль моделі мови в інформаційному просторі. Говорячи саме про китайську публіцистику, треба відмітити, що винятковий стиль мови визначається сукупністю наступних елементів: багата історія країни, культурні особливості та набір граматичних і лексичних характеристик. Характерними рисами газетно-публіцистичного стилю в китайській мові є відкритість та концентрація на соціально важливих подіях, а також їх глибока концептуально-емоційна

інтерпретація. Цей стиль виражає чітку соціальну оцінку та світоглядну позицію автора, акцентуючи увагу на морально-ідеологічних аспектах, що визначають загальний напрямок публікацій. Важливим елементом є стратегія фокусування на найбільш значущих проблемах через “політико-ідеологічний модус”, що дозволяє не тільки передати факти, але й впливати на аудиторію на емоційному рівні. Зокрема, у таких текстах активно застосовуються терміни з суспільно-політичної сфери, веньямізи, емоційно забарвлені вирази, лексика високого стилю, образні вирази та ідіоми чен’юй. Це створює багатшаровість змісту і сприяє ефективному донесенню ключових ідей до читача.

Актуальність теми кваліфікаційної роботи спрямована на розкриття та вивчення лексичних особливостей газетно-публіцистичного стилю в китайській мові. Актуальність теми також гостро полягає в розробленні новітнього підходу до визначення самого поняття про лексичні особливості газетно-публіцистичного стилю в лінгвістиці та його використання в сучасній китайській мові.

Метою роботи є аналіз лексичних особливостей газетно-публіцистичного стилю китаємовного тексту.

Поставлена мета передбачає вирішення наступних **завдань**:

- 1) сформулювати загальні теоретичні положення роботи та термінологічний апарат задля подальшого вивчення лексичних особливостей газетно-публіцистичного стилю китайської мови;
- 2) розробити методику дослідження та сформулювати власне визначення терміну “газетно-публіцистичний стиль”;
- 3) визначити лексичні особливості газетно-публіцистичного стилю;
- 4) окреслити специфіку лексичних особливостей газетно-публіцистичного стилю в китайській мові.

Об’єкт дослідження - газетно-публіцистичний стиль в китайській мові.

Предметом дослідження є лексичні особливості газетно-публіцистичного стилю китайської мови.

Специфіка теми, поставлених завдань та матеріалу обумовили комбінований підхід до вибору наступних **методів дослідження**: метод дедукції та індукції, аналіз

та синтез, методи лінгвістичного аналізу (комунікативно-прагматичний, інтерпретаційний, контекстуальний аналіз), типологічний метод.

Наукова новизна полягає в тому, що в даній роботі вперше представлено новий сучасний підхід до визначення лексичних особливостей в газетно-публіцистичних текстах китайської мови. Виявлено та окреслено основні лексичні та граматичні особливості перекладу газетно-публіцистичних текстів в китайській та українській мовах.

Теоретичні значущість роботи полягає в аналізі китайських газетно-публіцистичних текстів, визначенні їх лексичних та граматичних особливостей та використанні в сучасній мові.

Практична цінність дослідження визначається тим, що результати роботи можна буде використовувати у розробці курсів “Ділова китайська мова”, у курсах з порівняльної типології української та китайської мов.

Апробація результатів кваліфікаційна робота представлена та опублікована у збірку конференції на Міжнародній науковій конференції, яка має назву “Наукові відкриття та фундаментальні наукові дослідження: світовий досвід”. Основні положення кваліфікаційної роботи висвітлено в матеріалах Міжнародної науково-практичної конференції “Ad orbem per linguas” “До світу через мови (Київський національний лінгвістичний університет, 16-17 травня 2024 року).

Структура роботи складається зі вступу, трьох головних розділів, висновків до кожного розділу, загальних висновків, резюме, та списку використаної літератури. Загальний обсяг роботи становить - 72 сторінок, використаних джерел - 42.

У *вступі* обґрунтовано актуальність дослідження, сформульовано основну мету, завдання, об’єкт і предмет дослідження, а також описано методологічний підхід, що використовувався під час роботи. Визначено новизну дослідження, а також зазначено його теоретичну та практичну значущість.

У *першому розділі* дослідження “Лексичні особливості китаємовних публіцистичних текстів” актуалізуються проблеми вивчення лексичних особливостей в сучасній китайській публіцистиці та описуються специфіка та лінгвістично-аналітичні аспекти в рекламному тексті.

У *другому розділі* “Теоретичні засади методики аналізу китаємовного публіцистичного тексту” присвячено вивченню методологічних засад аналізу газетно-публіцистичних текстів в китайській мові. Зокрема, з’ясовується терміносистема та лексичний дискурс, а також основні підходи у вивченні лексики газетно-публіцистичних текстів.

У *третьому розділі* “Лексичні особливості китайських газетно-публіцистичних текстів” проаналізовано структурні та лексико-граматичні особливості текстів в публіцистичному стилі.

Висновки розкривають основні здобутки та окреслюють подальші перспективи дослідження.

РОЗДІЛ 1. ЛЕКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КИТАЄМОВНИХ ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ

1.1 Специфіка лексичних особливостей китаємовного публіцистичного тексту

Перед тим як почати детально розглядати лексичні особливості китайських газетно-публіцистичних текстів треба розібратися з загальним поняттям про лексику, її особливості та вживання в українській та китайській мовах. Треба почати з того, що лексика української мови формулювалася та складалася впродовж багатьох століть, тому не дивно, що саме в ній відображаються зміни та досягнення, які безперестанно відбувались в житті та побуті нашого народу. Взагалі поняття “**лексика**” походить (від грецького терміну “**lexis**” - що означає слово) - це набір слів, що застосовуються в різних мовах. Також з даним терміном в лінгвістиці вживається рівнозначний за змістом термін “словниковий склад” (Загнітко, 2020).

Розділ мовознавства, який досліджує лексику, відповідно, називається лексикологією. Лексикологія займається вивченням лексичного складу сучасної мови як цілісної системи, а також аналізом основних типів лексичних значень слів, їх структурно-семантичних розрядів. Окрім того, вона досліджує класифікацію слів за їхнім походженням і стилістичним використанням. Існують також інші галузі мовознавства, що розглядають часткові аспекти лексикології. Наприклад, семасіологія — наука про значення слів, яка вивчає питання багатозначності (полісемії), омонімії, синонімії та антонімії. Етимологія займається дослідженням походження слів і їх зв'язків з іншими мовами, а фразеологія вивчає стійкі вирази та сполучення слів.

Ще однією важливою галуззю, тісно пов'язаною з лексикологією, є лексикографія — наука, яка займається створенням і укладанням словників на основі наукових принципів лексикології. Лексикографія вивчає методи та підходи до формування словникових статей, зокрема в аспекті сучасних досягнень лексикології (Голянич, 2012).

Лексика української мови є стилістично неоднорідною і варіюється залежно від сфери спілкування, рівня мовленнєвого контакту та мети висловлювання. Оскільки мова застосовується в різних соціальних контекстах, людина обирає ті мовні засоби, які найбільше відповідають ситуації. Мова поділяється на функціональні стилі, кожен з яких характеризується певними лексичними, морфологічними та синтаксичними особливостями. Однак найвиразніше стилістична диференціація проявляється саме на лексичному рівні. Лексика також є неоднорідною за походженням, оскільки окремі слова та групи слів утворилися в різні епохи та з різних джерел. Тому лексика сучасної української мови з погляду походження поділяється на кілька основних груп.

Більш детально розглядаючи групи лексики, зі стилістичного погляду лексика поділяється на: стилістично нейтральну (лексика, яка вживається в усіх стилях мовлення) та стилістично забарвлену (це відповідно лексика, що співвідноситься з одним чи кількома стилями мовлення. Тому саме за допомогою стилістичного забарвлення слів формулюється так званий колорит мовлення.

Далі більш детально розглянемо поділ лексики на функціональні стилі та їх сфери вживання.

До міжстильової (нейтральної) лексики відносяться слова, які не мають чіткої прив'язки до конкретного стилю і можуть використовуватися в будь-якому контексті — від наукових текстів і публікацій до особистих листів і невимушених розмов. Це лексика, яка не є характерною для жодного з функціональних стилів, а тому здатна адаптуватися до різних мовленнєвих ситуацій. Сюди належать слова, що вживаються для позначення конкретних предметів, явищ, абстрактних понять, ознак і дій, за винятком вигуків, оскільки останні є специфічними для розмовного стилю.

У науковому стилі розрізняють загальнонаукову лексику — набір слів, які вживаються в різних наукових дисциплінах для позначення універсальних понять і процесів. До таких слів належать: дослідження, гіпотеза, аналіз, класифікація, інтерпретація, аргумент, синтез, система тощо. Важливим елементом наукового стилю є використання термінів — спеціалізованих слів і словосполучень, що мають точне значення і застосовуються для позначення спеціальних понять, характерних для конкретної наукової галузі.

Офіційно-ділова лексика зазвичай переважає в ділових документах, регулюючи офіційне спілкування між організаціями та особами. Ця лексика вживається в контекстах, пов'язаних із юридичними та адміністративними процесами, і включає терміни, пов'язані з різними видами ділових паперів. Наприклад, такі слова, як контракт, указ, постанова, наказ, інструкція, свідчення, апеляція, ухвала тощо. Вони є основними в офіційно-діловому стилі та використовуються для точного і формального оформлення документів.

Газетно-публіцистична лексика, в свою чергу, має свої специфічні риси. До неї входять слова, які часто вживаються в публікаціях, що охоплюють політичні, соціальні та культурні питання. Основними групами цієї лексики є:

1) суспільно-політичні терміни (демократія, свобода слова, гласність, толерантність, багатопартійність);

2) слова з піднесеним, урочистим відтінком, які надають тексту емоційного забарвлення (звершення, велич, натхнення, безсмертя, ідеал тощо) (Ботвина, 2001).

Розмовна лексика є складовою частиною повсякденного мовлення і характерна для неофіційного спілкування. Вона включає слова та вирази, які мають більш знижене стилістичне забарвлення порівняно з нейтральною лексикою. Така лексика застосовується переважно в усних формах мовлення — в побутових розмовах або невимушених бесідах. Однак вона може бути використана в художній літературі та публіцистиці, де неофіційний стиль додає тексту певної живості і природності. Однак для офіційно-ділового та наукового стилів така лексика є непринятною, оскільки ці стилі вимагають більш формального й точного мовлення.

Варто зазначити той факт, що про функціональні особливості слів нас інформують насамперед тлумачні словники української мови. Для характеристики додаткового стилістичного значення використовується система наступних позначок: розм. (розмовне), прост. (просторічне), книж.: (книжне). Ці три основні позначки іноді доповнюються іншими.

1.2 Лексика публіцистичного стилю китаємовного рекламного тексту:

лінгвістично-аналітичні аспекти

Центральне місце в лексичній системі китайської мови займає слово, однак його межі є досить складними та не завжди чітко визначеними, оскільки в китайській мові слово часто ототожнюється зі складом, морфемою чи ієрогліфом. Це створює певні труднощі при визначенні точних меж слова. Як і в українській мові, китайська лексика поділяється на склади, але існує важлива різниця: в українській мові склад є лише одиницею звукового вираження, яка використовується для створення слів, тоді як у китайській мові склад, зазвичай, одночасно має звуковий та семантичний (значеннєвий) план. Це означає, що склад у китайській мові не тільки складається з певних звуків, а й несе в собі значення, що робить його одночасно і мовною одиницею вираження, і одиницею значення. Окрім того, поділ слова на склади в китайській мові співпадає з морфологічним поділом, що призводить до того, що морфема в китайській мові часто є односкладовим словом. Це ускладнює чітке проведення межі між морфемою і словом, оскільки майже кожна морфема одночасно виконує функцію слова. Тому морфему часто називають складоморфемою, підкреслюючи її двоєдину природу. В китайській мові морфема позначається окремим ієрогліфом «字», а деякі лінгвісти розглядають цей ієрогліф як первинну лексему, яка має граматичну визначеність. Більшість первинних лексем у китайській мові представлені одним ієрогліфом і одним складом, але багатоскладові лексичні одиниці є складними за своєю морфологічною структурою. Вони утворюються шляхом поєднання кількох первинних лексем, що формують стійкі словосполучення та лексичні комплекси. Ці складені лексеми є основою для формування як загальноживаних слів, так і спеціалізованих термінів у китайській мові, де словотворення часто відбувається через комбінацію кількох ієрогліфів (Ню, 2014).

Однією з найхарактерніших рис китайської мови є явище омонімії. Китайська мова має одну з найбільших кількостей омонімів серед мов світу. Омонімія в китайській мові — це явище, при якому слова однієї частини мови або їх граматичні форми, а також стійкі словосполучення, синтаксичні конструкції та морфеми, що мають однакове або подібне звучання, можуть мати абсолютно різні значення. У китайській мові омонімія є дуже поширеною, охоплюючи не лише односкладові слова, а й двоскладові та навіть трискладові слова. Особливістю китайської омонімії

є те, що більшість омонімів є графічно диференційованими — тобто різні омоніми записуються різними ієрогліфами. Це дозволяє відрізнити значення слів, навіть якщо їх звучання ідентичне, оскільки кожен ієрогліф несе своє окреме значення. Таким чином, омонімія в китайській мові є не лише фонетичним, але й графічним явищем, що додає складності в розуміння мови, але водночас дозволяє створювати різноманітні значеннєві відтінки та контексти в мовленні (Ноч, 2014).

Далі розглянемо класифікацію де виділяють три типи омонімів:

1) слова збігаються за звучанням та написанням (同音同形词) - в цьому випадку один і той самий ієрогліф пишеться та звучить однаково. Наприклад 词 cì “слово” та 词 cì назва стародавнього поетичного жанру “ци”.

2) слова збігаються за звучанням, але не збігаються з написанням (同音异形词). Це фонетичні омоніми або омофони. Наприклад 班 bān “група” і 斑 bān “пляма”, 八 bā “вісім” і 扒 pā “викопувати”, до речі в китайській мові це найбільш поширений саме цей тип омонімії.

3) слова мають однакове написання, але різне звучання (同形异音词) - це омографи. Наприклад 还 huán може вимовлятися як hái і huán, де в першому випадку це “ще”, а в другому “повертати” (Ноч, 2014).

Поговоримо про кількісне співвідношення між складами в китайській мові. В китайській мові слова можуть бути простими або складеними, де прості слова складаються з однієї складо-морфеми, або іншими словами односкладові (наприклад, 我 “я”, 去 “йти”, 日 “день”) та багатоскладовими (报纸 “газета” 发榜 “публікувати”). У китайській мові складені слова складаються з кількох морфем, що утворюють різні типи лексичних одиниць. Серед них можна виокремити кілька основних типів складених слів: атрибутивні (де одне слово визначає інше), копулятивні (де два слова поєднуються для створення нового значення), дієслівно-об’єктні (дієслово і його об’єкт), дієслівно-результативні (дієслово разом з результатом дії), суб’єкт-предикативні (поєднання суб’єкта з предикатом), а також такі конструкції, як афіксація, редуплікація, аббревіація, цифрові скорочення та запозичення.

Крім того, варто зазначити, що в китайській мові відсутня граматична афіксація, що характерна для багатьох індоєвропейських мов, а також словозміни та

морфологічно закріплені частини мови. Це дає можливість лексичній одиниці, не зазнаючи змін, виступати в різних семантико-синтаксичних контекстах як представник різних лексико-граматичних класів. Таким чином, слово в китайській мові може перейти з однієї частини мови в іншу або виконувати функцію іншої частини мови. Цей процес отримав назву функційної транспозиції, що позначає перехід слова з однієї категорії в іншу без зміни його форми. У китайській лінгвістиці цей феномен позначається терміном “异次多类” (*yì cì duō lèi*), що можна перекласти як “одне слово — багато категорій” (Пономарів, 2000).

Висновки до розділу 1

Поняття “лексика”, що походить від грецького *lexis* (слово), є сукупністю слів, які використовуються в будь-якій мові. У лінгвістиці також використовуються синонімічні терміни, такі як “словниковий склад”, що позначає ту ж саму концепцію. Розділ мовознавства, який вивчає лексичний склад мови, називається лексикологією. Лексикологія досліджує лексичну систему сучасної мови, її основні типи значень слів, їхні структурно-семантичні розряди та групує слова за походженням і стилістичним вживанням.

Лексика будь-якої мови є неоднорідною. В українській мові це виражається в тому, що окремі слова та групи слів виникли в різні історичні епохи та з різних джерел. Тому з погляду походження лексика сучасної української мови поділяється на кілька груп, що відображають різноманітність її складу та джерел.

Стилістично лексика поділяється на нейтральну та стилістично забарвлену. Нейтральна лексика вживається в усіх стилях мовлення, не будучи прив’язаною до певного стилістичного контексту. Вона використовується в підручниках, наукових статтях, у побутових розмовах, а також в радіопередачах та інших формах спілкування. До неї належать слова, які не несуть стилістичних обмежень і можуть позначати конкретні предмети, явища, дії чи абстрактні поняття. Стилістично забарвлена лексика, в свою чергу, кореспондує з певними стилями мовлення і

допомагає створювати колорит у висловлюваннях, адже вона має емоційно-експресивний відтінок.

Особливе місце серед стилів займає науковий стиль, для якого характерне використання спеціалізованих термінів, що дають точні визначення спеціальних понять. Також важливу роль у науковому та офіційному мовленні відіграє офіційно-ділова лексика, що широко застосовується в юридичних і адміністративних документах.

Що стосується китайської мови, то однією з її найбільш яскравих особливостей є структура слова, що часто ототожнюється з складом або морфемою. В китайській мові склад є не лише звуковою одиницею, а й несе певне значення, тому межі між словом і складом не завжди чітко визначені. У китайській мові більшість морфем одночасно є односкладовими словами, і це ускладнює проведення чіткої межі між морфемою і словом. Важливою особливістю є те, що в китайській мові немає граматичної афіксації, а також відсутня система словозмін, що дозволяє одному слову виступати в різних функціях, змінюючи своє значення залежно від контексту. Цей процес, відомий як функційна транспозиція, означає перехід слова з однієї частини мови в іншу без зміни його форми, що є характерним для китайської мови.

Отже, лексика як важлива складова мови є предметом дослідження в різних лінгвістичних дисциплінах, таких як лексикологія, що дозволяє розглядати лексичні одиниці не тільки за їхнім походженням, а й через їхнє стилістичне використання в мовленні. Вивчення лексики в китайській мові виявляє її складність і багатогранність, що відрізняється від традиційних мов з більш чітко вираженою граматичною структурою.

РОЗДІЛ 2. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ МЕТОДИКИ АНАЛІЗУ КИТАЄМОВНОГО ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ТЕКСТУ

2.1 Методика аналізу лексично-семантичних особливостей китаємовного публіцистичного тексту

Жодне суспільство, на якому б рівні розвитку воно не знаходилося не може існувати та функціонувати без мови. Це стосується всіх народів, усіх шарів і прошарків суспільства і кожної окремої людини. Виконуючи потреби суспільства, мова виконує цілу низку функцій життєво важливих для цього суспільства, окремих груп і кожної людини (Іванишин, 1993).

Найголовнішими функціями мови є комунікативна, експресивна, ідентифікаційна, гносеологічна, мислетворча, естетична, номінативна, контактостановлююча, магічно-містична, демонстративна, культураносна, тощо (Мацько, 2007).

Одним з найважливіших об'єктів досліджень для мовознавчої науки є **стилістика** – галузь, що аналізує використання мовних одиниць у різних стилях мовлення, а також функціональну систему літературної мови в її сучасному вигляді та історичному розвитку.

Перш ніж детально розглянути сам термін “стиль” та його значення в контексті стилістики, варто звернути увагу на його походження та особливості. Термін "стиль" (від грец. *stylos* — паличка для письма) у лінгвістиці позначає різновид літературної мови, який служить певній сфері діяльності мовців. Він відображає особливості добору та використання мовних засобів, таких як лексика, граматичні форми, типи речень тощо (Загнітко, 2020).

З часом термін “стиль” почав асоціюватися не лише з мовленням, але й з манерою письма, що стало основою для виникнення науки про стилі — стилістики. Це поняття поступово охоплювало не лише мовні аспекти, а й інші види діяльності, зокрема в античній теорії стилю, риториці, поезії (Солганик, 1997). Однак, з розвитком науки, значення терміну змінювалося. У сучасному використанні "стиль"

набув широкого спектра значень і застосовується для позначення різних аспектів людської діяльності — від стилю мови та твору до стилю оформлення чи архітектурного стилю (Шевченко, 2011).

Не можна не зазначити, що в лінгвістичній стилістиці до сих пір не існує єдиного і загальноприйнятого визначення стилю. Це пояснюється тим, що сам термін “стиль” є багатозначним і може мати різні тлумачення залежно від контексту. Багато лінгвістів пропонують визначення стилю з різних аспектів, таких як стиль як загальне семіотичне поняття, як лінгвістичне поняття, або як характеристика конкретного тексту чи мовлення. Також існують різні види стилістики, зокрема функціональна стилістика та стилістика індивідуального мовлення.

У античній та середньовічній риторичі під стилем розуміли передусім якість мови оповіді чи промови, такі ознаки, як ясність, доречність, експресія (Шевченко, 2011). В цьому контексті стиль визначався як спосіб, манера викладу чи оформлення мовлення, що також є важливою складовою сучасного визначення терміну.

Одним із цікавих підходів до тлумачення стилю є розгляд його як особливої властивості діяльності, що відображає вибір суб'єкта щодо певної соціальної ролі, цінностей чи морально-етичних норм. Стиль в такому випадку може бути інтерпретований як відображення соціальних характеристик мовця, його психоемоційного стану та соціальної приналежності (Солганик, 1997). Вибір стилю мовлення є частиною більш широкого вибору стилю діяльності і визначає взаємодію мовця з аудиторією.

Окремо варто розглядати стиль як лінгвістичне поняття, що пов'язане з мовною діяльністю та системою мови. М. Брандес пропонує розрізняти стиль як “тип обробки мови” та “механізм функціонування мови” (Брандес, 1988). Це дозволяє виокремити описовий стиль, який визначає форму мови, і функціональний стиль, що визначає використання мови в конкретних умовах комунікації. Стиль мови в цьому контексті є результатом творчої діяльності мовців, їх здатності вибудовувати мовні конструкції з урахуванням соціальних і культурних норм.

Отже, стиль у лінгвістиці є багатогранним поняттям, яке має важливе значення як для індивідуального, так і для соціального мовлення. Стилiстика як наука

досліджує ці різноманітні прояви, допомагаючи зрозуміти, як мовні засоби використовуються для створення різних видів вираження, а також для комунікації в різних соціальних і культурних контекстах.

Функціональний стиль можна визначити як свідомо сформований спосіб використання мови, який ґрунтується на принципах комбінування та вибору мовних засобів, що відповідають певній соціально-комунікативній меті. Основна функція такого стилю — забезпечити ефективну реалізацію людського спілкування в різних умовах та ситуаціях. Сформування стилю мови є результатом поступового добору мовних засобів, що здійснюється відповідно до конкретних соціальних, комунікативних та ситуаційних вимог. Якщо розглядати функціональний аспект стилю, то можна сказати, що він є “суспільно усвідомленою і функціонально зумовленою сукупністю прийомів, способів відбору та поєднання мовних засобів, що використовуються в межах тієї чи іншої загальнонародної мови і взаємодіють з іншими способами вираження, спрямованими на виконання різних функцій у мовній суспільній практиці певного народу” (Шевченко, 2011). Таким чином, функціональний стиль є важливим компонентом мовної практики, що забезпечує адекватне й ефективне спілкування в різних контекстах, відображаючи специфіку соціальних, культурних та комунікативних потреб.

Взагалі традиційно виокремлюють шість функціональних стилів: офіційно-діловий, розмовний, художній, науковий, публіцистичний, конфесійний (деякі вчені виокремлюють ще й епістолярний).

У визначенні поняття стилю деякі дослідники наголошують на необхідності враховувати дві взаємопов’язані характеристики — генетичну та телеологічну. Генетична особливість стилю охоплює процес його виникнення, формування та еволюції (так званий генезис стилю), а також матеріал мови, що є основою для його розвитку. Телеологічна ж особливість стилю полягає в тому, як він сприймається, які комунікативні завдання виконує, і який вплив має на мовця або слухача.

Погоджуючись із думкою В. Бурбело, можна стверджувати, що мовні стилі є певними жанровими формами, що відповідають специфічним галузям людської діяльності та комунікації (Бурбело, 1999).

З точки зору генетичної концепції стилю можна розглядати його як результат інтралінгвістичної основи — використання певних мовних засобів, які формують стиль у межах загальнонаціональної мови. Однак, у телеологічній концепції акцент робиться на тому, як стиль впливає на слухача або читача, які ефекти він створює, і як ці ефекти узгоджуються з комунікативною метою висловлювання.

Далі розглянемо пояснення щодо функціонального стилю із “Лінгвістичного енциклопедичного словника”, де висвітлено кілька значень:

- це різновид мови, який, відповідно до загальних сфер життя закріплений в певному суспільстві і відрізняється за всіма параметрами;
- функціональний стиль – це різновид літературної мови, який відображаючи форму суспільної свідомості, соціальних взаємин та виду діяльності виступає в певній соціально значущій сфері;
- це звичний та загальноприйнятий спосіб виконання конкретного типу мовних актів, таких як: публічна промова, передова стаття, лекція, тощо;
- індивідуальна манера мовної діяльності (неповторний стиль автора);
- мовна парадигма епохи, стан мови в певну епоху (Загнітко, 2005).

Тепер прийшов час більше детально розглянути саме поняття “стилю” в китайському мовознавстві. Ні для кого не є здивуванням, що китайська стилістика своїми коренями заглиблюється далеко у поетику стародавнього Китаю. В стародавні часи, (мова йдеться про час ще донашої ери), китайці вже намагались зрозуміти природу оркемих явищ літератури, осмислити факти поетичної творчості, з’ясувати об’єктивні особливості засобів мови. Відомий китайський науковець на ім’я Чжу Єнься зазначав, що саме “риторика” (修辞 *xíuci*), належить до тієї чалузі, що вивчає стиль в значенні лінгвістичної форми, з метою вираження мети у певному контексті (Zhua Yanxia, 1999).

Загалом у китайській мовознавчій традиції виділяють декілька термінів для позначення поняття “стиль”: 修辞(xiu ci), 文体(wen ti), 风格(feng ge), 词章(ci zhang).

Зрозуміло що китайські вчені вкладають різний зміст у всі ці терміни. Межі філологічних дисциплін, що позначають ці дефініції, доволі розмиті і досі не визначені. Наукове визначення “修辞(xiu ci)” та суміжні з ним поняття потребують глибокого і конструктивного вивчення як у площині китайської мови так і літератури (Zhua Yanxia,1999).

Відомий китайський вчений і автор праці під назвою “Історична стилістика китайської мови” Чжен Цзиуей, навів певні факти, щодо етимології терміна 修辞(стилістика). Науковець зазначив, що морфему 修 зазвичай трактують чи безпосередньо вживають у значенні “прикрашати”, а говорячи про більш широке значення використовується дефініція “впорядковувати” або “раціонально використовувати”.

Чжен Цзиуей, посилаючись на різні джерела, вказав, що морфема 辞означає вже готовий твір або мовленнєвий текст, тоді як морфема 词 має інше значення. 词 позначає слово, яке в граматиці визначається як найменша самостійна одиниця мови, що несе значення і може бути відокремленою мовною одиницею в реченні. Натомість, 辞 вказує на більш складну одиницю, на мовленнєвий твір, який складається з різних мовних елементів, зібраних разом для створення цілісного висловлювання.

Чжен Цзиуей також пояснив, що термін 修辞(xiu ci), згідно з трактуванням Чень Вандао у його праці "修辞学发凡" ("Вступ до стилістики"), має два основні значення — вузьке і широке. У вузькому розумінні це поняття позначає техніки прикрашання або удосконалення мовлення, що включають використання різноманітних риторичних засобів, таких як метафори чи епітети, які покликані додавати висловлюванням емоційного забарвлення і виразності. У ширшому значенні 修辞 охоплює організацію та впорядкування мовлення, тобто вибір правильних засобів і структур для досягнення максимальної ефективності в комунікації. Це поняття не обмежується лише естетичними аспектами, але також включає доцільність і логічність використання мовних засобів у контексті конкретної ситуації та мети комунікації.

Таким чином, **修辞** є багатограним і гнучким поняттям у китайській мовній теорії, яке охоплює як риторичні стратегії, так і загальні принципи упорядкування та використання мови для ефективного і цілеспрямованого спілкування.

У сучасній лінгвістиці китайський вчений Ван Беньхуа (**王本华**) вважає, що термін **修辞学** (стилістика) є основним для позначення цієї галузі мовознавства в китайській лінгвістичній традиції. Він підкреслює, що **修辞学** вивчає стилістичні прийоми та засоби, які використовуються для створення текстів з метою адекватної передачі інформації. Цей термін охоплює вивчення мовних засобів, які застосовуються залежно від конкретної ситуації, мети та реципієнта, для правильного і ефективного вираження думок. За словами Ван Беньхуа, **修辞学** є галуззю мовознавства, що досліджує специфічні мовні засоби, які підвищують виразність і ефективність комунікації.

Відповідно до китайської лінгвістичної традиції, існує ще один термін — **语体学** (стилістика мовних форм), який визначає розділ мовознавства, що вивчає використання мовних матеріалів в залежності від ситуації, в якій відбувається комунікація. Як зазначає Ван Беньхуа, термін **语体学** охоплює теорію вживання певних мовних форм у різних контекстах, відповідно до соціальних, культурних та комунікативних умов.

Ще один важливий китайський лінгвіст, Сюй Цін (**徐青**), у своїй праці "Сучасна китайська мова" пояснює, що поняття **修辞** об'єднує різноманітні мовні засоби і прийоми, які сприяють створенню текстів з певною метою та для конкретної аудиторії. Залежно від мети, сфери використання, реципієнта та характеру поданої інформації, ці засоби можуть мати різні особливості і об'єднуються у чотири основні групи, які відомі як **语言语体** (мовні форми). До них належать: **公文语体** (офіційно-діловий стиль), **政论语体** (публіцистичний стиль), **文艺语体** (художній стиль) та **科学语体** (науковий стиль).

Щодо лінгвістичних стилів, то інший вчений Чжу Юнься (**朱云霞**) зазначає, що в сучасних мовах можна виділити три основні стилі: нейтральний, високий (книжний) і низький (розмовний). При цьому, що стосується мовлення (**文体**), він виокремлює такі стилі, як розмовний, науковий, офіційно-діловий, публіцистичний та художній.

Таким чином, він акцентує увагу на тому, як кожен стиль відповідає різним соціальним і комунікативним умовам, а також на функціональній різноманітності китайської мови.

Варто також зазначити, що ділові папери зазвичай пишуться в **офіційно-діловому стилі** (公文文体), який може мати різні підстили в залежності від контексту і призначення. Наприклад, це можуть бути дипломатичний, юридичний, законодавчий або адміністративно-канцелярський підстили, які мають свої специфічні мовні характеристики.

Залежно від мети, сфери вживання, реципієнта та поданої інформації усі ці засоби мають схожі або різні особливості і об'єднуються у чотири групи під назвою 语言语本 або скорочений варіант – 语本(дослівно мовна форма). Автор виділив чотири основні групи: 公文语本 – офіційно-діловий (*gongwen yuti*), 政论语本(*zhenglun yuti*) – публіцистичний, 文艺语本(*wenyi yuti*) – художній, 科学语本(*kexue yuti*) – науковий.

Чжу Юнься зазначав, що в сучасних мовах таких стилів три (语本): нейтральний, високий (книжний) і низький (розмовний), а щодо мовлення (文体), то тут налічуються такі: розмовний, науковий, офіційно-діловий, публіцистичний, художній (Zhua Yanxia, 1999).

Ділові папери, зазвичай написані в офіційно-діловому стилі (公文文体– *gongwen wenti*), а відповідно до їхнього призначення, можуть бути виконані в наступних підстилях: дипломатичний, юридичний, законодавчий, адміністративно - канцелярський.

Деякі лінгвісти пропонують вказані нижче визначення для стилістики китайської мови як науки, яка вивчає поняття стилю.

Розглянемо їх детальніше:

- 修辞学 – стилістика як вчення про зображальні засоби і композиційні прийоми мови, найпоширеніший термін у лінгвістичній виданнях;

- 文体学 – стилістика як вчення про стилі, даний термін переважно вживається у значенні вчення про функціональні стилі загальнонародної мови;
- 风格学 – стилістика як вчення про стилі, цей термін здебільшого використовується у значенні науки про стиль літературного твору;
- 词章学 – стилістика як філологічна дисципліна широкого профілю, яка охоплює питання як лінгвістики, так і стилістики художньої літератури (Шевченко 2011).

Детально розглянувши поділ на функціональні стилі та порівнявши термінологію із класифікацією китайських вчених, можна дійти наступних висновків: термін 修辞 ‘стиль’ в китайській мові не відповідає цьому поняттю в українській мові і тому виникає заплутаність та непорозуміння, нагадаємо, що в китайській мові існує цілих 3 терміни для цього слова, тоді як в українській тільки одне.

Проте думки вчених збігаються в тому, що дане поняття існує в вузькому та широкому сенсах. Чен Вандао розглядав стилістику мовлення, тобто 文体, в той час, як решта вчених акцентували свою увагу на стилістиці мови, відповідно – 语体

2.2 Терміносистема “газетно-публіцистичного стилю” : методологічні аспекти

У сучасному світі можливості для спілкування та передачі інформації стали практично необмеженими. Завдяки стрімкому розвитку технологій, людина вже не може уявити своє повсякденне життя без використання всесвітньої інформаційної мережі. У зв'язку з цим виникає нагальна потреба у швидкому та якісному перекладі матеріалів засобів масової інформації (ЗМІ), серед яких особливе місце займають газетні публікації.

Газетно-публіцистичний стиль є важливим функціональним стилем мови, який обслуговує широке коло суспільних взаємозв'язків і найбільше використовується в засобах масової інформації, таких як газети, суспільно-політичні журнали, на радіо, телебаченні, а також в документальному кіно (Пономарів, 2000). Це стиль,

орієнтований на інформування, переконання та вплив на аудиторію, що робить його важливим елементом комунікації в сучасному суспільстві.

Особливості газетно-публіцистичного стилю можна поділити на дві основні категорії: **мовні** та **екстралінгвістичні**. Виділення екстралінгвістичних факторів є необхідним, оскільки цей стиль має цілеспрямовану мету не тільки інформувати, а й сприяти формуванню певної думки або соціальної позиції в читача. До екстралінгвістичних характеристик можна віднести такі аспекти, як форма, тип, сфера спілкування, особливості аудиторії, специфіка медіа-каналів, а також невербальні комунікативні засоби. Мовні ж особливості газетно-публіцистичного стилю включають використання оцінної лексики, фразеологічних одиниць, кліше, скорочень, запозичених слів, неологізмів та історизмів.

Однією з головних складностей перекладу газетно-публіцистичних текстів є саме збереження стилістичної специфіки оригіналу, що вимагає від перекладача високої чутливості до контексту та правильного вибору еквівалентів у мові перекладу. Наприклад, при перекладі фразеологічних одиниць та зворотів потрібно ретельно відтворювати образність, що закладена в оригіналі. Крім того, скорочення та кліше можуть ускладнити процес, адже вони вимагають швидкого виявлення та коректного перекладу в контексті. Граматичні особливості газетних текстів, такі як використання часів, пряма та непряма мова, також можуть створювати додаткові труднощі, особливо при перекладі між мовами з різними граматичними структурами, як, наприклад, між китайською та українською мовами.

Серед стилістичних особливостей перекладу газетно-публіцистичного стилю важливими є перенесення значень слів, використання метафор, метонімії, епітетів та інших експресивних засобів. Для досягнення комунікативної мети часто використовуються структурні перетворення, зокрема, адаптація метафоричних і метонімічних конструкцій, а також перестановка елементів у тексті, додавання або опущення частин тексту. Зазвичай епітети в перекладі зберігають свою семантику, структуру та стилістичну функцію, адже вони мають точні відповідники у мовах перекладу. Однак у деяких випадках може відбутися семантичне або структурне перетворення, що також є частиною перекладацького процесу.

Газетно-публіцистичний стиль є важливою частиною стилістичної системи національних мов, і хоча функціональні стилі не є замкнутими системами, а перебувають у взаємодії, цей стиль чітко вирізняється своєю соціальною спрямованістю та роль у суспільному спілкуванні. Мова публіцистики постійно адаптується, що робить її цікавою темою для досліджень у галузі функціональної стилістики. Водночас питання її точного місця серед інших функціональних стилів залишається предметом наукових дискусій, оскільки газетно-публіцистичний стиль об'єднує елементи наукового, офіційно-ділового та художнього стилів, що забезпечує йому високу комунікативну ефективність у різних сферах суспільної діяльності (Мацько, 2003).

Деякі лінгвісти виділяють наступні основні функції стилю:

- 1) інформаційну, яка полягає в прагненні за найкоротший термін повідомити про певні новини, що впливає на характер комунікативних завдань і мовленнєве втілення;
- 2) впливову (експресивну), обумовлену та пов'язану з категорією оцінки і як таку, що є домінантною функцією;
- 3) популяризаторську, яка визначає звернення публіцистики до наукової тематики і, відповідно, до сфери наукового мовлення (Підгурська, 2022).

Газета є одним із найбільш популярних і впливових жанрів ЗМІ, що представляє собою своєрідний «гіпержанр», який активно сприяє розвитку стилістичних прийомів та засобів публіцистичного стилю в сучасній епосі. Водночас газета має дуже давнє походження і є однією з найстаріших форм масової комунікації. Характерними ознаками газети як жанру є її доступність для широкого кола читачів, широкий тематичний діапазон, висока інформативність та оперативність, а також зручна форма подання матеріалу. Це дозволяє швидко реагувати на події, оперативно інформуючи громадськість про важливі новини, а також активно впливати на громадську думку.

Ці особливості газети призводять до постійних змін у мовному вираженні та подачі публіцистичних текстів, що робить газетно-публіцистичний стиль одним з найбільш динамічних серед функціональних стилів. Жоден інший стиль не здатен реагувати на суспільні зміни так швидко і чітко, як цей. Газетний стиль часто характеризується високим рівнем полістилістичності — він поєднує елементи різних стилів і жанрів, активно використовуючи метафори, іронію, оцінні вирази, а також інші експресивні засоби, що надають тексту емоційного забарвлення і переконливості. Особливістю мови друкованих ЗМІ є те, що вона відображає динамічні процеси, які відбуваються в суспільстві. Мовні зміни в газетах дуже швидко фіксують соціальні та культурні тенденції, що призводить до виникнення нових слів, виразів, фразеологізмів та інших мовних одиниць. Важливу роль у цьому процесі відіграє лексико-семантична деривація, коли існуючі слова набувають нового значення або використовуються в нових контекстах. Ці зміни дозволяють мовним засобам газети адекватно відображати актуальні соціальні явища та потреби аудиторії. Основне завдання газетно-публіцистичного стилю — формування громадської думки. Для цього необхідно поєднувати логічність викладу з емоційно-експресивним забарвленням, що дозволяє не лише чітко донести інформацію, але й ефективно впливати на читача, спонукати його до певних дій або думок. Успіх публіцистичного тексту значною мірою залежить від його граматичної та логічної бездоганності. Текст повинен бути структурованим, зрозумілим, з чітким викладом думок, щоб не тільки інформувати, а й переконувати читачів у правдивості або важливості викладених фактів.

2.3 Лексичний дискурс у публіцистичному китаємовному тексті

Публіцистичний стиль (悲观主义风格 *bei guan zhu yi fengg ge*) - один із функціональних стилів, що входить в групу письмово-книжкових стилів, як вже було згадано в попередньому матеріалі. Всі твори публіцистичного стилю можна об'єднати піз назвою “публіцистика” (це в свою чергу галузь літератури, що висвітлює суспільне життя та життя актуальної, поточної політики держави). Матеріал в публіцистичного стилі можна віднайти в масс медіа, електронних

матеріалах та друківаних матеріалах, таких як газети та журнали, також зустрічається в соціальних мережах, на радіо та телебаченні.

Характерною особливістю публіцистичного стилю є одночасне використання прийомів вираження, властивих науковій мові і мові художньої літератури, постійне переплетення наукової аргументації та образного опису, та поєднання рис наукової прози з особливостями художньої літератури. Беручи до увагу саме лексико-фразеологічні особливості, можна відмітити, що суспільно-політична та термінологічна лексика займає вагоме місце в системі лексичних засобів публіцистичного стилю. До суспільно-політичної лексики зазвичай відносять слова, які частіше використовуються в періодичній пресі, говорячи про китайську мову це - 纲领 програма, 宣言 декларація, 宣传 пропаганда. Їх характерною особливістю є майже повна відсутність інтернаціональних слів, що увійшли в формі фонетичних запозичень, таких як 互联网 huliánwǎng Інтернет. Також, в залежності від потреб та тематики творів, широкого розповсюдження набирає термінологічна, загальноекономічна та загальновійськова лексика, а також більш спеціальна термінологія (Korolova 2021).

Також доволі значну роль в письмових публіцистичних текстах відіграють веньямізи (文言詞 wēn yán cí) тобто запозичення зі старої літературної мови веньянь. Детальніше розглянемо на прикладах, словосполучення (设宴) - влаштувати прийом (банкет), замість (摆酒席) в байхуа; (应邀) прийняти запрошення, замість (答应邀请) в байхуа. Дані словосполучення використовують, щоб надати мові підняту тональність та створити, так звану, урочистість мови. В газетно-публіцистичному стилі зазвичай зустрічаються словосполучення чотириморфемного складу, здебільшого побудовані за лексико-граматичними нормами мови веньянь: (安于现状) миритися з існуючим станом; (不言而喻) зрозуміло і без слів; (身作则) самому бути прикладом для інших; (大举进攻) почати наступ в широких (загальних) масштабах; (大显身手) наочно показати майстерність; (委曲求全) лавірувати, йти на компроміс; (混淆是非) замилювати очі (видавати чорне за біле, дослівно - змішувати правду і брехню); (和睦共处) жити в мирі і дружбі; (冒天下之大不韪) всупереч світовій і громадській думці. Окремі з

вищезгаданих словосполучень є фразеологічними виразами або фразеологізмами. Деякі фразеологізми цілком складаються зі слів з вільним значенням, але, на відміну від вільних словосполучень вони виступають в мовленні як повністю готові одиниці з постійним складом і значенням (Korolova, 2021).

Настав час поговорити, про власне, зображувально-виразні засоби (тобто слова та словосполучення, які вживаються в переносному значенні), в творах сучасної китайської публіцистики. В газетно-публіцистичному стилі китайської мови доволі часто можна спостерігати випадки вживання зображувально-виразних засобів, що представляють собою різновиди китегорії 比喻 *biyu* (іносказання, що засноване на порівнянні), таких, як 明喻 *mingyu* та 隱喻 *inyu* образне порівняння (може бути явне та приховане), 借喻 *jiayu* метафора, а також епітет.

А зараз розглянемо декілька прикладів:

- 1) 伤透脑筋的问题 *shang tou nao jin de wenti* - наболіле (болюче) питання, де 伤透脑筋 - художнє означення, або, інакше кажучи, епітет.
- 2) 掩盖血手 *yan gai xie shou* - прикривати криваві руки, іншими словами, прикривати злочин. В цьому прикладі 血手 вираз “криваві руки” вживається в метафоричному значенні. Таким чином можна дійти до висновку, що всі ці словосполучення являють собою метафори.

І нарешті, не можна не згадати, що в публіцистичних творах китайської мови є розповсюдженим вживання ідіоматики, яка відображена в стійких словосполученнях, які носять назву 成语 *chengyu*.

Наприклад, вираз 装聋作哑 (*zhuang long zuo ya*), що дослівно перекладається як "прикидатися глухим і німим", має схоже значення в китайській та українській мовах і вживається в українському варіанті як "набрати в рот води". В обох мовах це фразеологічне зворотне позначає мовчання у складній ситуації, коли людина не бажає або не може висловити свою думку з певних причин. У такому випадку семантика фразеологізму залишається незмінною між культурами, і тому його переклад не

викликає труднощів. У свою чергу, вираз **火上加油** (*huo shang jia you*), що дослівно означає "підлити масла в вогонь", має аналогічне переносне значення в китайській та українській мовах, що позначає додавання нових труднощів або проблем до вже існуючих, тим самим погіршуючи ситуацію. Образність цього виразу в обох культурах однакова, що також полегшує його переклад і використання в обох мовах.

Такі вирази, як правило, надають публіцистичним творам характерне національне та культурне забарвлення, збагачуючи текст і допомагаючи виразити ідеї більш яскраво та емоційно. Переходячи до видів публіцистичних творів, широко представлених у китайських засобах масової інформації, можна відзначити **评论** (*ping lun*), що можна трактувати як коментар або політичний огляд. Цей жанр в китайських публіцистичних матеріалах відповідає за змістом оглядам чи статтям політичних коментаторів, в яких часто висвітлюються актуальні проблеми та події. В деяких випадках до публіцистичних матеріалів також відносять жанр **社论** (*she lun*), що є редакційною статтею, яка відображає офіційну позицію видання з певного питання.

Не менш важливим видом публіцистичних матеріалів є **短评** (*duan ping*), що в свою чергу відповідає публіцистичним нотаткам або коротким статтям, часто присвяченим актуальним міжнародним темам. Це можна порівняти з "колонкою коментатора" у західних ЗМІ. Крім того, існує ще один цікавий жанр **视评** (*shi ping*), який можна перекласти як "замітка на злободенну тему" або "тема дня". Ці матеріали часто присвячуються важливим соціальним або політичним подіям, що швидко набувають актуальності. Зазначимо, що в середині 60-х років у китайській публіцистиці з'явився новий підвид заміток, що отримав назву **小评论** (*xiao ping lun*). Ці короткі нотатки, які набули популярності в останні роки, зазвичай висвітлюють питання, що стосуються внутрішнього життя країни, зокрема повсякденних проблем та соціальних питань, і можуть бути спрямовані як на широку аудиторію, так і на спеціалізовані кола читачів.

Газетні матеріали, такі як статті в газетах та журналах висвітлюють актуальні події, проблеми, і тут знадобиться термін **文章** *wenzhang*, який використовують для опису будь-якої писемної роботи або тексту, включаючи статті в газетах. Наприклад новинна стаття **新闻报道** *xinwen baodao* представляє новинний репортаж та

використовується для опису статей, які містять новини або інформацію про події. Термін “спеціальний репортаж” 特写报道 *texie baodao* використовується для опису статей, що мають в собі аналізи чи детальні описи певних ситуацій та подій.

Термін 演讲 *yanjiang* використовується для опису усних виступів/промов, що можуть мати різний характер (від політичної теми до культурної). 演说 *yanshuo* означає “промова” / “виступ” і вживається для усних виступів з метою переконання. Термін 演讲会 *yanjianghui* вживають для опису публічних виступів (лекцій), що включають одного або декількох ораторів. А термін 演讲比赛 *yanjiang bisai* для опису конкурсів виступу або ораторських змагань, де учасники представляють свої новаторські ідеї та пропонують аргументи перед аудиторією.

Висновки до розділу 2

Мова, як система комунікації, має низку основних функцій, серед яких можна виокремити: комунікативну, експресивну, гносеологічну (пізнавальну), естетичну, номінативну, ідентифікаційну, контактовстановлюючу, магічно-містичну, культураносну та інші (Мацько, 2003). Кожна з цих функцій відіграє свою важливу роль у процесі мовної комунікації, і певний функціональний стиль мовлення може акцентувати одну чи кілька із цих функцій у залежності від конкретної соціальної ситуації.

Стиль у лінгвістиці — це спосіб використання мовних засобів, що відповідає певній сфері діяльності та має свої характерні особливості в доборі лексики, граматики, синтаксису. Термін "стиль" походить від грецького слова *stylos* — паличка для письма, і є різновидом літературної мови, що обслуговує конкретні соціальні чи комунікативні функції. Як зазначено в різних лінгвістичних трактатах, стиль можна розглядати як **семіотичне поняття**, що несе інформацію про суб'єкта комунікації (принадність до певної соціальної групи, соціальну роль, морально-етичні норми тощо), а також як властивість мовного висловлення, тексту чи індивідуального мовлення.

У науковій лексикографії також розрізняють різні види стилістики, зокрема функціональну стилістику, яка вивчає функціональні стилі в межах конкретних сфер

діяльності та соціальних контекстів, таких як науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний та інші стилі. Важливо підкреслити, що стиль є результатом добору та використання мовних засобів відповідно до соціально-комунікативної мети.

Функціональний стиль мови є сукупністю мовних засобів, що використовуються для досягнення певної соціальної чи комунікативної мети. Цей стиль визначається умовами, ситуацією і змістом спілкування, а також соціальною роллю учасників комунікації. Традиційно виділяються шість основних функціональних стилів: **офіційно-діловий, розмовний, художній, науковий, публіцистичний і конфесійний**. Деякі лінгвісти також додають **епістолярний стиль**.

Особливо важливою є роль **газетно-публіцистичного стилю**, який має велике значення у сучасному світі з огляду на швидкий розвиток технологій і можливості комунікації через глобальні інформаційні мережі. Газетно-публіцистичний стиль є важливим інструментом для інформування, переконування та впливу на громадську думку. Він широко використовується в газетах, журналах, на радіо, телебаченні та в інших медіа-форматах, де важлива не тільки точність і доступність інформації, але й її здатність мобілізувати та впливати на аудиторію.

Публіцистичний стиль має певні особливості, які виділяють його серед інших функціональних стилів. Цей стиль поєднує елементи **наукової мови** (що забезпечує точність і об'єктивність) і **художньої мови** (що дозволяє зробити текст більш емоційним і впливовим). Як результат, публіцистичний стиль часто використовує такі прийоми, як метафори, порівняння, риторичні питання, а також різноманітні експресивні засоби, що дають змогу привертати увагу читача і формувати його думки та емоції щодо описуваних подій.

Публіцистика — це галузь літератури, що висвітлює суспільне та політичне життя, і, як правило, її матеріали можна зустріти в газетах, журналах, на радіо, телебаченні та в соціальних мережах. У публіцистичних текстах часто поєднуються наукові аргументи і художні образи, що дозволяє не тільки інформувати, а й впливати на суспільну думку.

Особливості перекладу газетно-публіцистичних текстів: Однією з головних труднощів перекладу таких текстів є необхідність збереження всіх стилістичних і емоційних відтінків, закладених у вихідному тексті. Перекладачі часто стикаються з проблемами, коли необхідно правильно передати культурно-забарвлені вислови, фразеологізми, специфічні мовні конструкції, котрі можуть бути відсутніми в мові перекладу. Водночас важливо зберегти як точність повідомлення, так і стильове забарвлення тексту, щоб він не втратив свого впливу на аудиторію.

Таким чином, газетно-публіцистичний стиль є важливим і динамічним компонентом функціональних стилів, що виконує не тільки інформаційну, а й соціальну роль у формуванні громадської думки, завдяки вдалому поєднанню об'єктивності та емоційного впливу.

РОЗДІЛ 3. ЛЕКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КИТАЙСЬКИХ ГАЗЕТНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ

3.1 Граматичні особливості газетно-публіцистичного стилю в китайській мові.

Журнальні статті та газети є невичерпним джерелом інформації про сучасний мовний розвиток, її мовні явища, появу нової лексики в житті суспільства. Завдяки цьому можна виділити, що вивчення текстів газетно-публіцистичного стилю є необхідним складником в подальшому розумінні китайської мови.

Газетно-публіцистичний стиль є стилем, який включає в себе елементи офіційно-ділового стилю, наукового стилю, художнього та розмовної лексики. Взагалі, в текстах газетно-публіцистичного стилю існує два основних призначення: утворювати громадську думку та викликати прагнення зміни або, навпаки, зберегти дійсний суспільний лад (Пономарів, 2000).

Автор публіцистичних текстів повинен не просто поєднувати інформацію та повідомлювати про неї, а роз'яснити та переконати читача, закликати його до дій та підштовхнути до рішення. В текстах даного жанру не рідко поєднуються образні особливості наукового дослідження та ораторського мовлення.

Для досягнення максимальних результатів в вивченні газетно-публіцистичного стилю китайської мови важливо розуміти не лише лексичну складову, але й граматичну побудову речень. Взагалі термін **“граматика”** (як побудова мови) - це характерна для конкретної мови сукупність правил, за якими слова об'єднуються в змістовні фрази і речення, набираючи при цьому залежних від функції в реченні форм, а також правил утворення слів (Загнітко, 2020).

Тому в подальшому дослідженні будуть представлені як лексичні, так і граматичні особливості та характеристики побудови текстів. Задля кращого розуміння дослідження будуть розглянуті уривки з текстів газетно-публіцистичного стилю та проведений відповідний лінгвістичний аналіз, який ґрунтується відповідно до них. Не дивлячись на те, що принципи побудови тексту - це, в першу чергу, стилістика та композиція, їх можна включити до загального вивчення граматики так як вони є додатковим, але не менш важливим елементом мови.

Більш детально акцентуючи увагу на граматичних особливостях у дослідженні газетно-публіцистичного стилю в китайській мові, не можна не виділити особливості побудови матеріалу. Справа в тому, що в журналістиці зазвичай використовують принцип, так званої, *“перевернутої піраміди”*. Що це означає? Це принцип побудови тексту, де найбільш важливі складові використовують на початку речення, і відповідно, виконується градація зменшення важливої інформації, і найменш важливі елементи речення використовуються в самому кінці. А в китайській публіцистиці *присутній паттерн щодо винесення інформації про саму обстановку події перед висвітленням самої події*, тому можна погодитись, що така побудова матеріалу є достатньо специфічною, і вона кардинально відрізняється від, наприклад, західних новин (Пушкар, 2022).

Далі розглянемо декілька прикладів, які відносяться до вищезгаданої інформації. Для розгляду пропонується уривок з електронної статті **“中国人民保险”** про візит Дін Сянкуна до групи старших товаришів групи, задля висловлення підтримки та подяки “
10月23日上午, 集团党委书记丁向群专程看望集团离退休老同志, 向他们表达集团党委的关心关怀, 感谢他们为中国金融保险事业发展作出的重要贡献”。(Вранці 23 жовтня Дін Сянкун, секретар

партійного комітету Групи, здійснив спеціальний візит до старих товаришів Групи, які вийшли на пенсію, щоб висловити турботу і занепокоєння партійного комітету та подякувати їм за їхній важливий внесок у розвиток фінансової та страхової індустрії в Китаї) (中国人民保险).

Розбір речення поданий в наступній таблиці:

таблиця №1

Елементи композиції	
Особи	丁向群
Статус осіб	党委书记
Місце події	中国
Час та дата події	10月2

Розглянувши вищеописане бачимо, що на початку речення знаходиться інформація, яка містить деякі деталі про відповідну подію (коли відбувся захід та про що йшла мова), але відсутня ключова інформація і це, водночас надає нам експозицію (тобто частину твору, що передує початку розгортання одиниць структури твору). Відповідно до цього, можна зробити висновок, що в наступних реченнях буде відтворена головна інформація.

Далі розглянемо приклад з заголовку статті Китайського Посольства в Україні 中国驻乌克兰大使馆 який звучить наступним чином “中国驻乌克兰使馆隆重举行庆祝中华人民共和国成立75周年招待会” (Посольство КНР в Україні урочисто провело прийом з нагоди святкування 75-ї річниці утворення Китайської Народної Республіки).

таблиця №2

Елементи композиції	
Особи (країни)	中国 乌克兰
Місце події	не вказано

В даному прикладі знову відслідковуємо, що ключова інформація відсутня, а читачеві подають тільки загальний матеріал (про те, яка подія трапилася, що саме “Посольство КНР в Україні урочисто провело прийом з нагоди святкування 75-ї річниці утворення Китайської Народної Республіки”, але немає інформації коли та як саме ця подія відбувалася). Тому не дивно, що для прочитання статті китайські споживачі часто відразу переходять до прочитання другого абзацу тексту.

Також варто згадати такий граматичний прийом як граматичні трансформації та їх види. Деякі лінгвісти класифікують наступні види граматичних трансформацій: заміна, перестанова, доповнення, пропуски (вони насправді досить рідко зустрічаються в “чистому вигляді”, а зазвичай поєднуються між собою). Часто дослідники акцентують увагу на трансформації під назвою заміна та перестановка і назвав їх основами граматичної трансформації. Заміна - це метод перекладу, що перетворює граматичну одиницю в оригінальному тексті на одиницю перекладу з іншим граматичним значенням. Перестанова - це зміна положення мовних елементів в тексті перекладу порівняно з оригіналом (наприклад, слова, фрази та навіть речення). Часто граматичні трансформації пов’язані з додаванням або пропуском деяких елементів. А доповнення та пропуски зазвичай вживаються разом з іншими видами синтаксичних трансформацій.

Розглядаючи більш поглиблено граматичні особливості в газетно-публіцистичних текстах китайської мови треба поговорити про структуру та цілісність речень, граматичні конструкції, особливості вживання метафор та протиставлень, оформлення пасивного стану та загалом характерні особливості побудови речень.

Почнемо з конструкції речень в газетно-публіцистичному стилі. *Відповідно до* тематики та вимог аудиторії речення можуть бути насичені різноманітними термінами, метафорами, модифікаторами, а сама лексична насиченість речень залежить від того, який ефект для читача бажає створити автор. Якщо говорити про довжину речень, зазвичай це від 10 до 35-40 ієрогліфів в одному реченні, така велика

кількість ієрогліфів зумовлена тією обставиною, що в газетних виданнях чи журналах постає практичне завдання дуже швидко та оперативно надати читачу максимальний обсяг інформації за обмежений час, та зацікавити його в продовженні прочитання новин. Звичайно в таких випадках речення побудовані з точки зору лінгвістики складніше та насичені додатковими лінгвістичними компонентами (наприклад - модифікаторами, метаформами, протиставленнями та інше). Проте в рекламних текстах також є доволі розповсюджений варіант використовувати короткі, прості та влучні речення, задля привертання уваги читача. В такому випадку автор повідомлення, з одного боку, досягає зацікавлення читача, а з іншого - вже напочатку передає йому головний посил тексту, підкреслюючи тим самим значущість конкретної інформації без використання довгих речень та фраз. То чому ж важлива довжина самого речення? На думку науковців це, в першу чергу, стильовий момент, який використовують в залежності від контексту та мети. Використовуючи короткі речення, можна підкреслити важливість переданої інформації, а вживаючи довгі речення досягається передача значущої технічної інформації або детальний опис події.

Далі пропонуємо розглянути вживання метафор в реченнях газетно-публіцистичного стилю в китаємовних джерелах. Ні для кого не секрет, що використання метафор є доволі розповсюдженим в китайській публіцистиці. Нагадаємо, що **метафора** - це мовне і мисленнєве явище, яке полягає в перенесенні властивостей одного предмета (або явища чи дії), та його мовного знака на інший предмет (явище або дію) за принципом аналогії або контрасту (Загнітко, 2005).

В китайській публіцистиці метафора може виконувати декілька функцій, однією з них є намагання передати деякі абстрактні поняття більш доступно для читача. Також метафора допомагає в створенні образів, з якими читач може візуалізувати конкретну тему або подію в своїй уяві. Метафору використовують для вираження яскравих емоцій та переживань і як додатковий інструмент переконання. Це засіб, за допомогою якого в процесі мислення у свідомості людини не тільки відображаються, а й осмислюються і проводяться аналогії, набуваються оціночності картини світу, що її оточує.

Розбір речень з метафорами виконаний в наступній таблиці:

таблиця №3

Приклад речення оригіналу	Переклад українською
<p>“暖心岁悦暖心居 人保寿险居家养老服务—— 人民日报海外版” (中国人民保险2024)</p>	<p>Роки радості з теплим серцем Резиденції Страхування життя в будинку для людей - People's Daily Overseas Edition</p>
<p>10月28日, “红鹰”飞行表演队9架教 8表演机在空军航空大学起飞, 赴南昌参加11月2日至4 日举办的2024年南昌飞行大会, 并进行飞行表演。(京报网2024)</p>	<p>28 жовтня пілотажна група "Червоні о демонстраційних літаків Tutor-8 університету ВПС вилетіла до Наньчан Наньчанській авіаційній конференції відбудеться з 2 по 4 листопада, з викон виступів.</p>
<p>“让“老戏台”唱出“新花样” (记者手记) ” (人民报2024)</p>	<p>Нехай “старий театр” заспіває «по-ново репортера)</p>

Отже, розглянувши приклади з публіцистичних джерел китаємовного простору бачимо, що метафора в поданих прикладах використовувалась задля створення додаткового абстрактного та яскравого образу, який виникає в читача при читанні тексту, а також визивала емпатію та інші емоції.

Зараз настав час поговорити про таку граматичну особливість як синонімія або, іншими словами заміна слова, яка відбувається за допомогою синоніма. Взагалі поняття синонімії є однією з головних тем в мовознавстві загалом, і зокрема в китайській лінгвістиці. Як зазначав науковець Цю Цінь, в китайській мові існує декілька причин, що визначають появу синонімів: 1) існування двох літературних норм (веньянь і байхуа, скорочено 文白; 2) в зв'язку з необхідністю передавати тонкі відмінності в значенні слів, які, можливо на перший погляд виглядають схожими ; 3) як результат проникнення діалектної лексики в путунхуа (朱晶1989). Синонімія може бути використана для висвітлення новин у позитивному світлі для окремого видання чи певної політичної сили. Наприклад, речення описує конкретну подію, але не вказує прямо хто її виконав або не вказує те, як ця подія вплинула на конкретний об'єкт чи особу. Розглянемо відповідний приклад з документу під назвою “Мирний план Китаю”, який був опублікований 24 лютого 2023 року Міністерством закордонних справ КРН (відтворено з сайту https://www.fmprc.gov.cn/web/zyxw/202302/t20230224_11030707.shtml). “关于政治解决乌克兰危机的中国立场” - (Позиція Китаю щодо політичного врегулювання кризи в Україні). Як бачимо, було використане слово “криза”, щоб уникнути прямої згадки про збройний конфлікт, який відбувається на території України.

Розглянувши та опрацювавши граматичні особливості газетно-публіцистичних текстів в китаємовному середовищі ми бачимо, що граматичний аспект є доволі багатограним та різноманітним, і потребує детального вивчення з боку фахівців.

3.2 Лінгвостилістичний аналіз газетно-публіцистичних китаємовних текстів

В даному підрозділі нашого дослідження ми ознайомимося та проведемо лінгвостилістичний аналіз газетно-публіцистичних текстів в китайській публіцистиці на основі реальних текстів різноманітної тематики. Для вашого розгляду будуть представлені тексти з політичної, культурної, та спортивної тематики.

Для початку важливо з'ясувати сам термін «лінгвістичний аналіз» та виявити його основні характеристики. У контексті сучасного мовознавства існує кілька різних

підходів до трактування цього поняття. Наприклад, український науковець Іван Ковалик вважає лінгвістичний аналіз тексту окремою науковою дисципліною, яка вивчає лінгвістичні одиниці, виходячи з їхніх взаємозв'язків у межах однієї мови на певному етапі її розвитку, тобто на синхронному зрізі, характерному для конкретного періоду (Голянич, 2021). Такий підхід дозволяє зосередитись на аналізі мовних елементів, що існують у певний момент часу, та на їхніх функціях у тексті.

Проте, якщо розглядати лінгвістичний аналіз як метод дослідження, то його визначення будуть дещо іншими. Зокрема, О. О. Селіванова пропонує визначення лінгвостилістичного аналізу як «спосіб організації пізнавальної та дослідницької діяльності, спрямований на вивчення мовних явищ і закономірностей мови», або ж як «систему процедур, що застосовуються для аналізу мовних явищ та перевірки отриманих результатів» (Селіванова, 2008). Водночас Тетяна Єщенко трактує цей термін як «аналіз тексту, що покликаний виявити і описати систему його категорій, визначити мовні складники змісту та форми, а також проаналізувати зв'язки між окремими частинами тексту» (Єщенко, 2023). З такого підходу видно, що лінгвостилістичний аналіз охоплює багатогранне вивчення тексту, спрямоване на розкриття його мовних особливостей, структурних елементів та функцій.

Таким чином, термін «лінгвостилістичний аналіз» може бути розглянутий як вивчення мови твору на різних рівнях: від словникового до синтаксичного, від вивчення лексичних одиниць до виявлення їхнього функціонального навантаження в контексті. Метою такого аналізу є не лише визначення мовних елементів, але й розуміння їхньої ролі у розкритті основного змісту тексту, як відзначають деякі дослідники (Селіванова, 2008).

Зазначені вище визначення дозволяють виділити два основні етапи лінгвостилістичного аналізу. Першим етапом є з'ясування загальної ідеї оповідання або тексту, що передбачає емоційне та інтуїтивне сприйняття матеріалу. На цьому етапі також можуть бути виокремлені авторські оцінки, що підкреслюють певну інтерпретацію змісту. Другий етап — це глибший лінгвістичний аналіз, на якому досліджуються мовні засоби, такі як лексичний склад, граматичні форми, синтаксичні конструкції та їх взаємодія у межах тексту. Це дозволяє визначити, як мовні елементи

впливають на загальну структуру та тематику тексту, а також як вони сприяють вираженню ключових ідей.

Особливістю китайської публіцистики є те, що в ній широко застосовуються різноманітні складні синтаксичні конструкції. У цьому контексті використовуються як елементи мови **байхуа** (розмовної мови), так і **веньянь** (класичної літературної мови). Ці мовні форми часто поєднуються в одному тексті, створюючи складну систему синтаксичних зв'язків, що робить текст багатозначним і багат шаровим. Внаслідок цього іноземний читач чи перекладач може стикатися з труднощами при розумінні або перекладі таких текстів. У публіцистичних матеріалах часто використовуються специфічні мовні прийоми, що потребують детального аналізу з точки зору стилістики, а також контексту, в якому ці конструкції застосовуються.

Отже, лінгвістичний та лінгвостилістичний аналіз текстів китайської публіцистики потребує глибокого вивчення мовних засобів на різних рівнях: від загальної ідеї до конкретних граматичних і синтаксичних структур. Тільки так можна забезпечити адекватне розуміння змісту та форму текстів, що відображають складну динаміку мовних і культурних процесів.

Зараз перейдемо до практичної частини та проаналізуємо наступні уривки з текстів газетно-публіцистичного стилю.

До Вашої уваги пропонується розглянути уривок зі статті під назвою “毛泽东对“晋绥日报”编辑人员谈话的背景、价值及意义” (передумови, цінність і значення розмови Мао Цзедуну з редакцією газети “Цзіньсуй дейлі”), автора 郑保卫 来源 (Чжен Баовей) тематично текст є історичним. В ньому згадується про політику Мао Цзедуну та його ідеї щодо необхідності популяризації партійної газети.

Пропонуємо розглянути підзаголовок до даного публіцистичного твору, який звучить наступним чином - “毛泽东同志是伟大的马克思主义者，伟大的无产阶级革命家、战略家、理论家，有着丰富的报刊活动和新闻宣传实践” (SSCP 2023). (Товариш Мао Цзедун - великий марксист, великий пролетарський революціонер, стратег і теоретик з багатою практикою газетної діяльності і пропаганди в пресі).

Відразу є помітним використання специфічної лексики, в політичному стилі наприклад “马克思主义者” (марксизм), “无产阶级革命家” (пролетарський революціонер), “新闻宣传” (пропаганда в пресі) - ці всі вирази додають політичного відтінку в газетно-публіцистичному тексті. Також на початку речення використовується слово “同志”, яке перекладається як “товариш”, таким чином автор ніби створює ілюзію розмови з читачем, називаючи Мао Цзедуна не політичним лідером, а “товаришем”, це слово ніби додає дружелюбного відтінку для читачів.

Проте автор не забуває возвеличувати Мао Цзедуна використовуючи прикметник “伟大”, таким чином нагадуючи нам про те, що ця постать одна із найважливіших в історії Китаю. В поданому реченні використовується вираз “有着丰富的报刊活动和新闻宣传实践” (з багатою практикою газетної діяльності і пропаганди в пресі), тим самим ставлячи акцент на навичках та досвіді Мао Цзедуна.

Наступним розглянемо уривок політичної тематики під назвою “习近平会见澳门特别行政区候任行政长官岑浩辉” (Сі Цзіньпін зустрівся з призначеним головою виконавчої влади САР Макао Шум Хо Фаєм) (публікація CCTV 2024).

Одразу помічаємо, що публікація пронизана лексикою політичної тематики, в ній використовуються вирази “行政长官” (голова адміністрації) “澳门特别行政区” (Макао, спеціальний адміністративний район, також використовується варіант - САР Макао).

习近平表示,“一国两制”是符合国家、民族根本利益,符合澳门根本利益的好制度 (Сі Цзіньпін сказав, що “одна країна, дві системи - це хороша система, яка служить фундаментальним інтересам країни і нації, а також інтересам Макао) (CCTV 2024).

В даному реченні присутня фраза “一国两制” (одна країна, дві системи це система, запропонована в 1980-х роках Ден Сяопіном, згідно з якою існує єдиний Китай, але Макао, Гонконг і Тайвань мають свої власні економічні та політичні системи), тим самим виразом автор намагається бути нейтральним та уникнути прямої згадки про те, що Макао це окремий автономний адміністративний район Китаю, натомість зробити акцент на тому, що “民族根本利益,符合澳门根本利益的好制度” (це служить фундаментальним інтересам країни і нації, а також інтересам Макао).

Також семантично цікавим є таке речення “希望你勇挑重担、不负使命，带领特别行政区新一届政府，团结社会各界，戮力同心、守正创新，担当进取、善作善成，不断开创具有澳门特色的“一国两制”实践新局面，为强国建设、民族复兴作出更大贡献” (CCTV 2024).

Переклад - “я сподіваюся, що ви будете достатньо сміливими, щоб взяти на себе важкий тягар і виконати свою місію, очолити новий уряд Спеціального адміністративного району, об’єднати всі сектори суспільства в єдине, бути прямолінійним, інноваційним, взяти на себе відповідальність і йти вперед, а також зробити великі досягнення, щоб постійно підтримувати практику “одна країна - дві системи” з унікальними характеристиками Макао, а також зробити внесок у побудову сильної молодогої нації” (CCTV 2024).

Дане речення містить виражену позитивну та мотиваційну форму, щоб надихнути читачів, наприклад фраза “勇挑重担” (бути сміливим), ідіома “戮力同心” (об’єднати в єдине), “民族复兴” (побудова нації). Також в поданому реченні можна помітити як за допомогою прикметника “特色” (унікальний) автор знову намагається зробити речення більш нейтральним, називаючи автономний регіон Макао просто регіоном з унікальними характеристиками.

Далі пропонуємо уривок зі статті під назвою “习近平会见斯洛伐克总理” (Сі Цзіньпін зустрівся з прем’єр-міністром Словаччини) (CCTV 2024). Стаття присвячена річниці 75-річчю з дня встановлення дипломатичних відносин між Китаєм і Словаччиною. Мова йшла про продовження активної співпраці між країнами, підтримання стратегічної комунікації та досягання взаємної вигоди для обох сторін.

Пропонуємо звернути особливу увагу на речення, яке звучить наступним чином “

菲佐表示，中方在乌克兰危机问题上的立场公正客观、富有建设性，斯方愿加入乌克兰危机“和平之友”小组，同中方一道，为推动政治解决危机贡献力量” (CCTV 2024). Переклад - (Фіцо заявив, що позиція Китаю щодо української кризи є справедливою, об’єктивною і конструктивною, і що його країна готова приєднатися до групи “друзів миру”, щодо української кризи і співпрацювати з Китаєм для сприяння політичному врегулюванню кризи) (CCTV 2024).

Все речення пронизане політичною термінологією, наприклад “同中方一道 为推动政治解决危机贡献力量” (співпрацювати з Китаєм для сприяння політичному врегулюванню кризи). В реченні одразу можна помітити фразу “乌克兰危机” (українська криза), таким чином автор уникає слова “агресія” та хто за це відповідальний, а намагається зробити речення нейтральним та не брати відповідальності за подачу неточної інформації. Також є фраза “和平之友”小组” (група “друзів миру”), яка виконує таку саму семантичну функцію як і попередній вираз.

Як бачимо в газетно-публіцистичних текстах політичної тематики здебільшого присутня специфічна (політична) лексика, інколи використовуються ідіоми для того, щоб “прикрасити” речення, часто автор уникає прямих слів, використовуючи синоніми для того, щоб зробити речення більш нейтральним та не брати відповідальності за неправдиві твердження.

Зараз Вашій увазі пропонується розглянути декілька уривків із газетно-публіцистичних публікацій про спорт. Пропонуємо розглянути уривок зі статті під назвою “ 习近平看望奥运健儿时的讲话在国内体育界引起热烈反响” (сайт [新华网](http://www.xinhuanet.com) www.xinhuanet.com, 2024) , (промова Сі Цзіньпіна під час відвідин олімпійців викликали бурхливу реакцію у вітчизняній спротивній спільноті).

Тема цієї газетно-публіцистичної статті є спортивною, текст розповідає про підготовку та складний шлях, який пройшли спортсмени, перш ніж вийти на міжнародний рівень. Давайте детальніше розглянемо деякі речення, наприклад “国家射击队总教练王义夫作为运动员参加了六届奥运会，随后又作为射击队总教练参加了最近两届奥运会，对习近平总书记勉励运动员践行自强不息、超越自我的奥林匹克精神颇有感触。他说 我从心底里非常盼望全社会都能有~~不以奖牌论英雄~~的体育观、奥运观，这有利于为从事竞技体育的运动员和教练员创造好的氛围，这也是体育强国的重要标志”。(Ван Іфу, головний тренер національної збірної зі стрільби, який брав участь у шести Олімпійських іграх як спортсмен, а потім у двох останніх - як головний тренер збірної зі стрільби, був дуже зворушений закликом Генерального секретаря Сі Цзіньпіна до спортсменів практикувати олімпійський дух постійного самовдосконалення і перевершення себе. Він сказав: “Від щирого серця я дуже сподіваюся, що все суспільство може мати такий погляд на спорт і Олімпійські ігри, який не судить про героїв за їхніми медалями, що сприяє створенню дружньої

атмосфери для спортсменів і тренерів, які займаються змагальними видами спорту, що також є важливим символом сильної спортивної нації”).

Це речення має дуже позитивну та мотиваційну форму, яка повинна надихнути спортсменів на нові звершення, наприклад автор використовує фразу “**从心底里非常盼望全社会都能有不以奖牌论英雄的体育**” (“від щирого серця я дуже сподіваюся, що все суспільство може мати такий погляд на спорт і Олімпійські ігри, який не буде судити героїв за медалями”), він використовує слово “**英雄**” (герой), щоб возвеличити учасників та придати їм мотивації, і наголосити, що вони вже “герої” в очах суспільства, тому не варто засмучуватись якщо вони не отримують перемогу, також присутня фраза “**创造良好的氛围**” (створення дружньої атмосфери), яка нагадує спортсменам що потрібно подбати про здорову атмосферу навколо.

В промові також присутній вираз “**体育强国**” (спортивна держава) тут цікаве використання слова “**强国**” воно також перекладається як “сильний або великий”, таким чином автор вже робить акцент на тому, що Китай - сильна країна.

Проаналізуємо наступне цікаве зі стилістичної точки зору речення з цього ж уривку під назвою “**习近平看望奥运健儿时的讲话在国内体育界引起强烈反响**” (сайт **新华网** www.xinhuanet.com, 2024) , яке звучить наступним чином “**三大球在中国具有广泛的群众基础，篮球在球迷心目中的分量不轻。而目前中国篮球尚处于低谷时期，我们将加倍努力，做好各项工作，打好‘翻身仗’，奉献更多精彩的比赛给球迷**” (Три великі м'ячі мають широку масову основу в Китаї, а баскетбол має вагу в серцях вболівальників. Наразі китайський баскетбол все ще перебуває на низькому рівні, але ми будемо працювати наполегливіше, робити хорошу роботу, вести хорошу «переломну битву» і присвячувати вболівальникам більше захоплюючих ігор).

В цьому реченні використовується цікава ідіома “**心目中**” (в серцях) - вона вказує нам на те, що шанувальникам насправді полюбився баскетбол. Також бачимо використання виразу “**翻身仗**” (в даному реченні переклали як “переломна битва”), проте також є переклад як “битва за зміни з несприятливої обстановки), тим самим ніби даючи надію читачеві автор натякає що це тимчасово і скоро ця “обстановка” зміниться.

Тепер пропонуємо ознайомитися з деякими газетно-публіцистичними статтями, що розповідають про культурну сферу життя.

Перша стаття під назвою “小小冰箱贴火爆：“小文创”何以撬动文旅“大经济” (сайт 新华网 www.xinhuanet.com, 2024) (перекладається як “Хіт з маленької наклейки на холодильник: як маленька культурна творчість підштовхнула культурний туризм до великої економіки”).

В цьому реченні цікавим є вживання слова “火爆”, взагалі ієрогліф “火” має переклад “вогонь”, в слові “火爆” перекладається як “хіт”, “популярний”, іншими словами, той що “взриває” тренди.

До Вашої уваги пропонується розглянути наступне речення - “为了拥有这款“超高人气”的冰箱贴，中国数万消费者做足了功课，抢到的“幸运儿”还在社交平台热心分享‘抢购攻略’ (сайт 新华网 www.xinhuanet.com, 2024) (переклад - “щоб отримати цей «суперпопулярний» магніт на холодильник, десятки тисяч споживачів у Китаї зробили свою домашню роботу, а «щасливчики», які схопили його, з ентузіазмом діляться своїми «стратегіями купівлі» на соціальних платформах”).

В реченні присутній вираз “超高人气”, де ієрогліф “超” має переклад “ультрависокий”, але в нашому реченні ми переклали вираз “超高人气” як “суперпопулярний”, щоб підкреслити його актуальність. Також в реченні використовується слово “幸运儿” “везунчик”, “щасливчик” - ці всі вирази додають яскравості та красномовності і роблять цей текст і продукт (ми говоримо про магніт) більш привабливим і водночас недоступним для читачів.

Також давайте проаналізуємо уривок з газетно-публіцистичної статті під назвою “河北廊坊：京津冀三地非遗项目齐” (сайт 新华网 www.xinhuanet.com, 2024), (“Хебей Лангфанг: спільні проекти Пекін-Тяньцзін-Хебей, не пов'язані зі спадщиною”).

Вашій увазі пропонується розглянути заголовок статті, який звучить наступним чином - “10月27日，“非遗传承·薪火不熄”——京津冀非遗展演在河北省廊坊师范学院体育场成功举办” (сайт 新华网 www.xinhuanet.com, 2024), (переклад - 27 жовтня на стадіоні педагогічного коледжу Лангфанг у провінції Хебей успішно пройшла виставка негенетичної спадщини Пекіна-Тяньцзіня-Хебея “Негенетична спадщина - полум'я ніколи не згасає”. Як бачимо на початку речення

нам відразу подають ключову інформацію про те, де, коли та що саме відбувається. В цьому реченні відразу помітним є використання ідіоми “薪火不熄” (полум’я ніколи не згасає), саме слово “薪火” має декілька перекладів: 1) полум’я, костер; 2) передача знань від вчителя до вчителя - як бачимо в нашому реченні має місце саме цей смисловий варіант перекладу бо мова йдеться про передачу знань від покоління до покоління.

Після розгляду та детального лінгвостилістичного аналізу можемо відмітити, що в різних за стилями мови текстах під час виконання нашого дослідження ми змогли прослідкувати та зрозуміти функціонування граматичних та лексичних особливостей. Для дослідження були використані різні статті з політичного, культурного та спортивного жанру. Бачимо, що в статтях газетно-публіцистичного стилю були присутні різноманітні граматичні конструкції, які вже були згадані нами вище та лексичні прийоми, і все це є беззаперечно однаково важливими елементами при створенні публіцистичних текстів. Можемо відмітити, що всі вищезгадані прийоми є однаково незамінними, тому дуже складно їх порівнювати між собою. Під час лінгвістичного аналізу ми також встановили низку лексико-граматичних особливостей газетно-публіцистичного стилю в китайській мові, а також той факт, що текстам газетно-публіцистичного стилю притаманні як загальні характеристики публіцистичного стилю, так і деякі особливості, які належить вужчому колу мов.

До вже розглянутих граматичних особливостей можемо віднести загальну довжину речень, їх незвичну побудову (згадаємо про принцип “перевернутої піраміди”), використання ідіом, метафор (які, в залежності від мети речення виконують свою роль), явище синонімії. Також можемо відмітити часте використання нейтральної лексики та заміна цієї лексики синонімами в неоднозначних темах, специфічні терміни, відстежується використання байхуа та веньянь, також наявність чен’юнь.

Тобто, кажучи коротко використовується суміш лексики різних стилів та її поєднання між собою в залежності від кінцевої мети висловлювання.

3.3 Лексичні особливості китайських газетно-публіцистичних текстів в сучасній китайській мові

Як уже зазначалося раніше в рамках нашого дослідження, публіцистичний стиль є функціональним різновидом літературної мови, що використовується у таких формах масової комунікації, як газети, періодичні громадсько-політичні видання, а також в агітаційно-пропагандистських матеріалах. Цей стиль сприяє швидкому поширенню інформації, за допомогою якої здійснюється формування громадської думки та реагування на важливі соціальні, політичні чи культурні процеси (Мацько, 2007).

До основних ознак публіцистичного стилю належать:

- спрямованість на новизну;
- динамічність;
- актуалізація сучасності;
- інформаційність;
- політична/суспільна/морально-етична оцінка того, про що пишеться або мовиться;
- синтез логізації та образності мовного вираження (який, в свою чергу нагадує про близькість публіцистичного стилю до наукового та художнього);
- документально-фактологічна точність;
- поєднання стандарту і експресії;
- емоційність/простота/доступність (Мацько, 2007).

Згідно з думкою С. Єрмоленко, публіцистичний стиль можна поділити на кілька підстилів, кожен з яких має свої особливості і мету. Перший з них — це власне публіцистичний підстиль, який включає різноманітні форми, такі як повідомлення, хроніки, прокламації, відкриті листи, передові статті та огляди міжнародного життя. Ці матеріали часто ставлять за мету інформувати читача про поточні події та

допомагати сформуванню громадської думки з тих чи інших питань. Другим підстилем є науково-публіцистичний, який охоплює роботи, що зосереджені на аналізі політичних, економічних та соціальних питань, а також літературно-критичні статті, наукові огляди та рецензії. Цей підстиль відрізняється більш академічним тоном і глибиною аналізу. Третім підстилем є художньо-публіцистичний, який включає нариси, фейлетони, памфлети, мемуари, політичні доповіді та інші жанри, що поєднують елементи журналістики з літературною творчістю. Також в рамках публіцистичного стилю вивчаються різні варіанти мовних засобів, які використовуються в різних сферах масової комунікації. Наприклад, мова преси охоплює такі жанри, як інтерв'ю, репортажі, хроніки та нариси. У свою чергу, мова радіо і телебачення включає мову дикторів і ведучих, що часто характеризується швидкістю передачі інформації та візуальною супроводжуваністю. Усна публічна мова, яка використовується під час промов, виступів на зборах, мітингах та інших заходах, має свої особливості, спрямовані на створення безпосереднього зв'язку між оратором і слухачами, що сприяє глибшому впливу на аудиторію (Єрмоленко, 1993).

Вважаємо доречним спочатку звернути вашу увагу саме на суспільне становище сучасної публіцистики в Китаї та більш детально розглянути її особливості. Суворий медіа-ландшафт Китаю жорстко регулюється системою ліцензування преси, яка зобов'язується мати “新闻记者证” (xinwen jizheng) або в перекладі “прес-картка”. Тобто всі журналісти, які мають офіційне працевлаштування повинні отримати прес-картку, яку видає держава через Головне управління преси та публікацій (GAPP) (китайською - 中华人民共和国新闻出版总署 zhong hua ren min gong he guo xin wen chu ban zong shu) (Daniel Sobey-Harker, 2024). В той час, журналісти, які працюють поза цими формальними правилами, стикаються з серйозними наслідками, і здебільшого не мають права голосу. А для того, щоб отримати цю прес-картку журналісти проходять спеціальну навчальну підготовку. Складовою цієї підготовки є вивчення обов'язкової теорії марксизму-ленінізму, а також вчення про комунізм.

Також з 2014 року працівники медіа в Китаї здають іспит, який базується на посібнику із директивами на кшталт “абсолютно не допустимо публікувати статті з коментарями, що йдуть всупереч лінії партії”. В випадку якщо здача іспиту виявилась

неуспішною, журналіст буде змушений пройти курс навчання знову і повторно здати тест. Також важливим моментом є те, що близько 40% журналістів є членами Комуністичної Партії Китаю (Fen Lin, 2010). Зазвичай члени партії працюють в низці топових видань, таких як Центральний телеканал Китаю (CCTV), 人民日报 або 北京日报 (Daniel Sobey-Harker, 2024).

Зазначимо, що поряд із формуванням “зовнішнього” іміджу Китаю, уряд КНР активно контролює і внутрішній образ країни. Процес створення цього іміджу суворо регулюється, з особливою увагою до змісту інформації, що розповсюджується всередині країни. Основою інформаційної політики є ідеологічні настанови Комуністичної партії Китаю. У Центральному комітеті КПК працює спеціальний підрозділ, який регулярно надає інструкції та директиви, що дозволяють контролювати інформаційний потік і стежити за його змістом. Якщо партійні функціонери виявляють, що якась тема може вийти з-під їхнього контролю, її висвітлення в засобах масової інформації — на телебаченні, радіо чи в друкованих виданнях — негайно забороняється. Обмеження здебільшого стосуються політичних питань, і тому застосовуються різноманітні лінгвістичні техніки, такі як використання нейтральної лексики чи синонімів. Тоді як публікації на економічні теми є більш вільними. Що стосується інтернету, то він в Китаї також підлягає суворому контролю, ставши потужним інструментом пропаганди, на який влада має значний вплив.

То ж не є здивуванням розповсюджене використання цензури на просторах китайської публіцистики, а зараз детальніше поговоримо про лексичні особливості і про те, як це впливає на мовленнєві явища. Далі будемо говорити саме про лексичні особливості, які притаманні газетно-публіцистичному стилю, детальніше розглянемо слова та словосполучення з точки зору словникового складу та їх використання в сучасній китайській мові. Звертаємо вашу увагу на деякі особливості в використанні окремих частин мови в газетно-публіцистичному стилі сучасної китайської мови. Звичайно існують тенденції в використанні різних частин мови. Говорячи про займенники (нагадаємо, що займенник - це самостійна частина мови, що вказує на особу, предмет, ознаку та кількість проте не називає їх, в китайській мові це 我他你 (Підгурська, 2022).

Для початку поговоримо про видиму різницю в використанні займенників першої та другої особи між партійно-орієнтованими та ринково-орієнтованими публікаціями. Цікавим є те, що частка газет із використанням займенників першої чи другої особи вдвічі більша для ринкових газет порівнюючи її з партійними газетами. Можливо це пов'язано з тим, що ринкові газети мають на меті залучення якомога більшої кількості аудиторії, і для цього використовують лінгвістичні прийоми по використанню більшої кількості, так званих, “особистих виразів”. А газети з політичних партій мають на меті підтримку партійної лінії та політики, і через це використовують менше “особистих виразів”, а більше займенників третьої особи, і саме таким чином доносять нову актуальну інформацію читачам.

Тепер детальніше розглянемо поняття і застосування цензури в газетно-публіцистичних текстах китайською мовою. Згідно з науковим визначенням, наведений у юридичній енциклопедії термін "цензура" має таке тлумачення: "цензура" — (від лат. *censura* — суворе судження) — це контроль з боку офіційної влади за змістом, випуском і поширенням друкованої продукції, а також за вмістом і використанням оцінних висловлювань, радіо- та телевізійних передач, інколи навіть особистого листування (перлюстрація), з метою запобігти або обмежити поширення ідей та інформації, які влада вважає небажаними чи шкідливими (Юридична енциклопедія, 2004). У китайському контексті цензура, як інструмент управління інформацією, активно використовується для контролю над змістом публікацій у засобах масової інформації, що дозволяє обмежити доступ до небажаних або критичних матеріалів, які можуть поставити під загрозу політичну стабільність чи ідеологічну лінію Комуністичної партії.

Таким чином ми розуміємо, що потреба в цензурі диктує свої правила, доволі розповсюдженим є ситуація, де новини через деякий час просто видаляють із соціальних мереж за критику влади, керівництва, тощо. До вашої уваги пропонується розглянути наступний уривок, який зараз можна знайти в Вікіпедії під назвою “2011年甬台温线动车组列车追尾事故 (中华人民共和国铁道部最初称作杭深线动车组列车追尾事故, 后官方统一称作“7·23”甬温线特别重大铁路交通事故发生于北京时间2011年7月23日晚上8时30分05秒, 甬温线浙江省温州

市甬江特大桥上，由北京南站开往福州站的D301次列车与前方由杭州站开往福州南站的D3115次列车发生同向追尾事故。后车D301次四节车厢碾过D3115次车尾16号车厢坠桥’ (переклад - “Залізнична аварія 2011 року на лінії Йонг-Тайчжоу-Веньчжоу (спочатку Міністерство залізниць Китайської Народної Республіки називало її аварією на лінії Ханчжоу-Шеньчжень, а пізніше офіційно - «7-23» на лінії Йонг-Веньчжоу) сталася о 20:30:05 за пекінським часом 23 липня 2011 року на ділянці Йонг-Веньчжоу. На мосту Оуцзян у місті Веньчжоу, провінція Чжецзян, поїзд D301, що прямував з Південного залізничного вокзалу Пекіна до станції Фучжоу, зіткнувся з поїздом D3115, що прямував зі станції Ханчжоу до Південного залізничного вокзалу Фучжоу, і чотири задні вагони D301 перекинулися через задній вагон №16 поїзда D3115 і впали на міст”). Як пише David Schlesinger у публікації 2012 року “новина про сходження з рейок швидкісного потяга у Веньчжоу в 2011 році, в результаті якої загинуло 40 осіб, вперше була поширена на Weibo”. Після поширення більшість користувачів почали критикувати уряд за те, що він не зміг добре впоратися з катастрофою і публікація була видалена на деякий час з інтернет порталів. Як результат, частково в результаті цієї катастрофи уряд запровадив суворіші правила безпеки для високошвидкісної залізничної системи. Інцидент на швидкісній залізниці у Веньчжоу, безумовно, є одним із прикладів того, як свобода слова в Китаї допомогла підвищити інтерес громадськості (David Schlesinger, 2012).

Розглянемо коментар професора Сунь Чжан з Інституту залізничного і міського транспорту Університету Тунцзи:

“同济大学铁道与城市轨道交通研究院教授孙章在2011年2月指出，铁路应该进行合理规划，尊重铁路层次原理。发展高铁要适度超前而不是过度超前，应和中国的消费水平相匹配，而且“还有很重要的一点，最高速度目标值，要谨慎确定”，“高铁发展，安全始终是第一位。” (David Schlesinger, 2012).

(Переклад - “професор Сунь Чжан з Інституту залізничного і міського залізничного транспорту Університету Тунцзи в лютому 2011 року зазначив, що залізниця повинна здійснювати розумне планування, поважати принцип залізничної ієрархії, розвиток високошвидкісних залізниць повинен помірно випереджати свій час, а не надмірно випереджати його, і він повинен відповідати рівню споживання в Китаї, і “є також дуже важливий момент - цільове значення максимальної швидкості, яке потрібно

визначати обережно”. “Безпека завжди є першим пріоритетом в розвитку високошвидкісної залізниці”). Як бачимо, професор використовує дуже нейтральну лексику, уникаючи згадки про наслідки катастрофи, кажучи, що треба “обережно ставитися до максимальної швидкості” та зазначаючи, що “**高铁发展, 安全始终是第一位**” - “безпека завжди є пріоритетом в розвитку високошвидкісної залізниці”.

Далі пропонуємо розібратися в наступних лексичних особливостях в газетно-публіцистичних статтях в сучасній китайській мові. Ні для кого не секрет, що саме мандаринська китайська є провідною в китайській публіцистиці, проте (як ми вже зазначали раніше) байхуа та веньянь також доволі часто можна зустріти в китайських текстах публіцистичного стилю.

Як ми знаємо з попередніх курсів з вивчення китайської мови, **веньянь** (китайською — **文言, wén yán**), або класична китайська мова, була письмовою формою мови, що використовувалася в Китаї до 20 століття (Карпека, 2022). Оскільки китайське ієрогліфічне письмо передає головним чином значення слів, а не їхнє звучання, веньянь зберігав синтаксичні та морфологічні норми давньокитайської мови. Завдяки цьому, ще до 20 століття веньянь став значно відрізнятися від **байхуа** (китайською — **百花, bái huā**), яка в той час набирала популярності (China Radio International, 2018). **Байхуа** — це "біла мова" або "зрозуміла мова", що стала основою для письмової мови, яка ґрунтується на північних китайських діалектах. Інакше кажучи, байхуа стала народною альтернативою веньяню, який був здебільшого зрозумілим лише для вищих верств населення, таких як чиновники та інтелігенція (Карпека, 2022). Байхуа, на відміну від класичного веньяню, стала мовою широких мас і використовувалася для щоденної комунікації, а також для написання літератури та офіційних документів після початку модернізації в Китаї на початку 20 століття.

Отже, зараз поговоримо про використання байхуа та веньянь в газетно-публіцистичних китайських текстах. Як вже зазначалося раніше, поєднання веньяню та байхуа називається **文百** і це поєднання досить часто можна зустріти в китайській публіцистиці. То ж яка головна мета їх використання в сучасних публіцистичних текстах? Головна мета під час використання веньянь та байхуа - зробити статтю більш

захоплюючою та жвавою, привернути увагу читачів та, в кінці кінців, сприяти кращому висвітленню конкретних ідей та подій.

Пропонуємо розглянути наступне речення “**国家主席**习近平发表二零二三年新年贺词祝愿全国人民新年快乐万事如意” (人民网, 2022), (“Голова КРН Сі Цзінпін виступив з новорічним привітанням, побажавши всій країні щасливого Нового року і всього найкращого). В даному реченні можемо відмітити вживання виразу “**国家主席**” (президент) і виразу “**新年贺词**” (новорічне привітання) ці слова характерні для мови байхуа. А використання фрази “**祝愿**” (побажати) і “**万事如意**” (всього найкращого) вказують на класичну китайську мову, тобто використання веньянь. Використовуючи такий “змішаний тип” в публіцистиці можна зробити текст більш різноманітним та цікавим, а також зацікавити увагу читача.

Наступним пропонуємо розглянути уривок зі статті під назвою “**美国媒体盛赞北京奥运会体现奥运精神**” (中华人民共和国中央人民政府, 2008) (“Американські ЗМІ хвалять Олімпіаду в Пекіні за втілення олімпійського духу). А саме речення, яке звучить наступним чином: “**北京奥运会开幕式世界将为之目瞪口呆将**” (中华人民共和国中央人民政府, 2008) (переклад - “Світ буде приголомшений церемонією відкриття олімпійських ігор у Пекіні”) - в даному реченні використовуються три службових слова мови веньянь. Відмітимо також, що фразеологізми (в особливості чен’юй) складають найбільшу частку веньямізмів, які можна зустріти в текстах газетно-публіцистичного стилю.

Тому зараз хочемо звернути вашу увагу саме на використання чен’юй в китайській публіцистиці. Вони є яскравим прикладом привернення уваги та заохочення читачів до прочитання газетно-публіцистичних текстів в китаємовному просторі.

Нагадаємо, що чен’юй це стійкі мовні одиниці, (зазвичай чотирискладові), які побудовані за стародавніми лексико-граматичними правилами (Ма Гофань, 1978). До диференціації Ма Гофаня в 1950-х роках, під ними розуміли не тільки саме поняття “чен’юй”, але й ідіоми, афоризми, крилаті вирази, а також прислів’я та приказки (Ма Гофань, 1978). Чому використання чен’юй є таким популярним в китайській публіцистиці? Справа в тому, що ці фразеологізми дозволяють автору передати

більше інформації використовуючи меншу кількість слів (часто в публіцистиці є чіткі обмеження по використанню ієрогліфів), саме тут чен'юй стають в пригоді, а також це можливість стисло та яскраво подати нову інформацію читачам і привернути їхню увагу. Цікавим є також те, що дані фразеологізми наповнені історичним та культурним значенням, і це додає цікавості та глибини статтям в яких вони використовуються, тому дуже часто чен'юй можна помітити в заголовках і гаслах, а також деяких авторських статтях. Їх культурний та історичний підґрунт може збагатити статтю, і надати читачеві нові знання щодо китайської лінгвістики.

Звертаємо вашу увагу ще й той факт, що вживання чен'юй в китайській публіцистиці випереджує використання неологізмів (це новостворений термін, авторське слово або фраза, що перебуває в процесі входження в загальне використання і ще не включене до загальноновживаної мови, це в свою чергу означає дотримання китайської мови до більш традиційного формату та розповсюджене вживання мовної традиції в порівнянні з традиціями сучасної мови.

Для того, щоб детальніше продемонструвати вживання фразеологізмів чен'юй, вашій увазі пропонуємо переглянути таблицю, яка зображена нижче. В ній запропонована добірка довільних чен'юй з прикладами використання, інформацію взято з електронного порталу (粉笔 fenbi.com):

Розглянемо детальніше в таблиці нижче:

таблиця № 4

<i>ЧЕН'ЮЙ</i>

<p>层出不穷 céngchū bùqióng - 1) безперервно; 2) відбуватися один за одним</p>	<p>想 理 € 6 “з дум</p>
<p>相輔相成 xiāngfǔ xiāngchéng - 1) той, що доповнює один одного; 2) взаємозалежний</p>	<p>国 国 На сис не .</p>
<p>潜移默化 qiányí mòhuà - 1) впливати, 2) ненав'язливо впливати</p>	<p>良 的 Вп виз мо 人</p>

<p>一成不变 yīchéng bùbiàn 1) один раз і назавжди;</p> <p>2) незмінний</p>	<p>世 在 。 За не на від вих</p>
<p>心无旁骛 xīn wú pángwù</p> <p>1) сконцентруватися на;</p> <p>2) не відволікаючись, з повною віддачею</p>	<p>欠 保 业 Тал бід бул жи під</p>

Тобто, як бачимо фразеологізми чен'юй можна зустріти доволі часто в китайських газетно-публіцистичних виданнях та різноманітних статтях. Чен'юй може використовуватися в абсолютно різних контекстах, додаючи при цьому виразності

тексту, до того ж, дані фразеологізми доволі органічно поєднуються в одному і тому ж самому тексті з мовними одиницями.

Не дивлячись на те, що в китайській мові доволі активно використовують традиційний формат використання мови, під впливом глобалізації меленькими кроками стають розповсюдженим використання неологізмів, як вже згадувалось вище, **неологізми** - це новостворений термін, авторське слово або фраза, що перебуває в процесі входження в загальне використання і ще не включене до загальноновживаної мови (Загнітко, 2005). Слова та вирази під назвою “неологізми” доволі часто використовують під час опису актуальних соціальних проблем та під час зображення змін в державній чи закордонній політиці.

До неологізмів відносяться, наприклад, 微信支付 (wēixìn zhīfù) переклад - оплата через WeChat, 脸书网 Facebook - соціальна мережа. Також стрімкої популярності набирають **англіцизми** - це різновид мовного запозичення, слово або його окреме значення, вислів, тощо, які запозичені чи перекладені з англійської мови, або утворені за її зразком (Білянїна, 2018). Через те, що англійська мова є досить впливовою в сучасному світі і її використовують в ІТ технологіях, бізнесі, науці, технологіях, політиці, її словниковий склад включає терміни та вирази, які просто необхідні для того, щоб описати сучасні технології та інновації, які виникають в світі.

До англіцизмів можна віднести: 板克 bǎn kè (банк), 营销 yíngxiāo (інвестиції), 劳叶儿 láo yè er (юрист), 因特网 yīntèwǎng (Інтернет), 伊妹儿 yī mèi er (електронна адреса), тощо.

Дослідивши даний розділ, можемо дійти висновку, що газетно-публіцистичний стиль в китайській мові стрімко змінюється та розвивається, так само стрімко змінюється і лексичний склад мови. Точність та лаконічність - головні критерії під час написання статей, нарисів, тому правильний та чіткий добір лексики є, можливо найголовнішим чинником в під час написання текстів в публіцистичному стилі китайської мови. Важливо не забувати той факт, що газетно-публіцистичний стиль відіграє надважливу функцію у формуванні думки громадськості про події, що відбуваються в країні. Виходячи з цього, можна дійти до висновку, що

публіцистичний жанр знаходиться в невинному розвитку, тому на постійній основі потребує досліджень з боку фахівців.

Висновки до розділу 3

Журнальні статті та газети є невичерпним джерелом інформації про сучасний мовний розвиток, її мовні явища, появу нової лексики в житті суспільства. Завдяки цьому можна виділити, що вивчення текстів газетно-публіцистичного стилю є необхідним складником в подальшому розумінні китайської мови.

Газетно-публіцистичний стиль є стилем, який включає в себе елементи офіційно-ділового стилю, наукового стилю, художнього та розмовної лексики. Взагалі, в текстах газетно-публіцистичного стилю існує два основних призначення: утворювати громадську думку та викликати прагнення зміни або, навпаки, зберегти дійсний суспільний лад (Пономарів, 2000).

Відповідно до тематики та вимог аудиторії речення можуть бути насичені різноманітними термінами, метафорами, модифікаторами, а сама лексична насиченість речень залежить від того, який ефект для читача бажає створити автор. Якщо говорити про довжину речень, зазвичай це від 10 до 35-40 ієрогліфів в одному реченні, така велика кількість ієрогліфів зумовлена тією обставиною, що в газетних виданнях чи журналах постає практичне завдання дуже швидко та оперативно надати читачу максимальний обсяг інформації за обмежений час, та зацікавити його в продовженні прочитання новин. Звичайно в таких випадках речення побудовані з точки зору лінгвістики складніше та насичені додатковими лінгвістичними компонентами (наприклад - модифікаторами, метафорами, протиставленнями та інше). Проте в рекламних текстах також є доволі розповсюджений варіант використовувати короткі, прості та влучні речення, задля привертання уваги читача. *Відповідно до* тематики та вимог аудиторії речення можуть бути насичені різноманітними термінами, метафорами, модифікаторами, а сама лексична насиченість речень залежить від того, який ефект для читача бажає створити автор. Якщо говорити про довжину речень, зазвичай це від 10 до 35-40 ієрогліфів в одному

реченні, така велика кількість ієрогліфів зумовлена тією обставиною, що в газетних виданнях чи журналах постає практичне завдання дуже швидко та оперативно надати читачу максимальний обсяг інформації за обмежений час, та зацікавити його в продовженні прочитання новин. Звичайно в таких випадках речення побудовані з точки зору лінгвістики складніше та насичені додатковими лінгвістичними компонентами (наприклад - модифікаторами, метаформами, протиставленнями та інше).

Досить розповсюдженим є використання цензури на просторах китайської публіцистики, а зараз детальніше поговоримо про лексичні особливості і про те, як це впливає на мовленнєві явища. В розділі 3 було обговорено використання байхуа та веньянь в газетно-публіцистичних китайських текстах. Як вже зазначалося раніше, поєднання веньяню та байхуа називається 文白 і це поєднання досить часто можна зустріти в китайській публіцистиці. Було обговорено використання чен'юй в китайській публіцистиці. Вони є яскравим прикладом привернення уваги та заохочення читачів до прочитання газетно-публіцистичних текстів в китаємовному просторі.

Дослідивши даний розділ, можемо дійти висновку, що газетно-публіцистичний стиль в китайській мові стрімко змінюється та розвивається, так само стрімко змінюється і лексичний склад мови. Точність та лаконічність - головні критерії під час написання статей, нарисів, тому правильний та чіткий добір лексики є, можливо найголовнішим чинником в під час написання текстів в публіцистичному стилі китайської мови. Важливо не забувати той факт, що газетно-публіцистичний стиль відіграє надважливу функцію у формуванні думки громадськості про події, що відбуваються в країні. Виходячи з цього, можна дійти до висновку, що публіцистичний жанр знаходиться в невпинному розвитку, тому на постійній основі потребує досліджень з боку фахівців.

ВИСНОВКИ

Досліджуючи цю кваліфікаційну роботу, можна зробити кілька важливих висновків, які будуть викладені далі. Почнемо з визначення терміну “**лексика**”, що походить від грецького слова *lexis* — “слово”. Лексика — це сукупність слів, що використовуються в будь-якій мові. Окрім цього терміну, у лінгвістиці також вживається синонімічний вираз “**словниковий склад**”. Розділ мовознавства, який займається вивченням лексики, називається **лексикологією**. Лексикологія вивчає лексику мови в цілому як систему, зокрема аналізує основні типи лексичних значень слів, їхні структурно-семантичні категорії, а також класифікує слова за походженням і стилістичним використанням.

Лексика кожної мови є неоднорідною за походженням, адже окремі слова й цілі групи слів формувалися в різні історичні періоди і з різних джерел. Тому лексика сучасної української мови може бути поділена на кілька груп за різними критеріями.

Розглядаючи лексичні групи зі стилістичного погляду, лексика поділяється на **стилістично нейтральну** та **стилістично забарвлену**. Стилістично нейтральна лексика — це слова, що можуть вживатися у всіх стилях мовлення, не маючи чіткої прив'язки до конкретного контексту. Вона є універсальною і застосовується як у наукових текстах, так і в повсякденному спілкуванні, у засобах масової інформації чи художніх творах. З іншого боку, стилістично забарвлена лексика співвідноситься з

певними стилями мовлення і виражає специфічні емоційні, оцінні чи соціальні відтінки. За допомогою такого стилістичного забарвлення створюється унікальний **колорит мовлення**, який надає йому індивідуальності.

До **міжстильової** (нейтральної) лексики належать слова, які не прив'язані до конкретного стилю. Вони можуть використовуватися в різних контекстах: у підручниках, газетах, наукових конференціях, у художніх творах або в особистому листуванні, у невимушеній бесіді чи радіопередачах. До цієї групи належать слова будь-якої частини мови, за винятком **вигуків**, які завжди мають стилістичне забарвлення. Нейтральні слова можуть позначати конкретні предмети, явища, абстрактні поняття, ознаки предметів, дії тощо.

Важливою особливістю лексики наукового стилю є використання **термінів** — слів чи словосполучень, що служать для точного позначення спеціальних понять у певній галузі знань. Це дозволяє чітко і однозначно передавати наукові концепти та ідеї, зменшуючи ризик непорозумінь і двозначностей.

Щодо **офіційно-ділової лексики**, то вона переважає здебільшого в ділових документах, таких як контракти, угоди, накази та інші офіційні папери. Офіційно-ділова лексика включає слова, які використовуються в контекстах офіційного спілкування між установами, організаціями та окремими особами. Вона застосовується для оформлення юридичних, адміністративних чи бізнесових відносин. Такі слова, як *постанова, заява, інструкція, статут, свідчення, апеляція, конвенція, розпорядження* та інші, є характерними представниками цієї лексичної групи, адже вони чітко визначають різні правові або адміністративні дії та документи.

З точки зору **літературної мови**, важливим аспектом є **лексичний аналіз китайської мови**, де особливу роль відіграє **слово**. У китайській мові межі слова часто є досить неясними, оскільки воно зазвичай ототожнюється зі **складом, морфемою** або **ієрогліфом**. Важливою особливістю китайської мови є те, що слово в ній часто поділяється на склади, а не на морфеми, як в українській. Проте в китайській мові склад не тільки являє собою звукову одиницю, а й має значення. Таким чином, склад є одночасно одиницею вираження і одиницею змісту. Більшість слів у китайській мові є односкладовими і передають певне значення через один ієрогліф.

Кілька таких лексем можуть утворювати **складні слова**, що є комбінацією кількох первинних лексем і утворюють стійкі словосполучення та лексичні комплекси. Ця структура лексики дає змогу створювати як загальнозживані слова, так і терміни для вузьких спеціалізацій.

У китайській мові також відсутні граматичні афіксації, словозміни чи закріплені морфологічні ознаки частин мови, що дозволяє слову без змін виконувати різні функції в різних синтаксичних контекстах. Це явище називається **функційною транспозицією**, коли слово змінює свою частину мови залежно від контексту. Що стосується **функцій мови**, то серед найголовніших виділяють **комунікативну, експресивну, ідентифікаційну, гносеологічну, мислетворчу, естетичну, номінативну, контактовстановлюючу, магічно-містичну, демонстративну, культуроносну** функції (Мацько, 2003). Ці функції виявляються в різних аспектах людської діяльності, в тому числі у мові, літературі, мистецтві, виробництві та побуті. У зв'язку з цим, вчені визначають кілька концептів стилю, розглядаючи його як **загальне семіотичне поняття, лінгвістичне поняття, стиль висловлення чи стиль тексту**.

Стиль можна трактувати як особливу властивість людської діяльності, що виникає через вибір способу діяльності, що відповідає загальноприйнятим нормам і несе в собі інформацію про суб'єкта (наприклад, його соціальну роль, морально-етичні норми, особисті якості). Це визначення стилю є загальним і застосовним до різних сфер життя, включаючи мову, культуру, мистецтво, побут і виробництво.

Функціональний стиль в свою чергу — це спосіб використання мови, що відповідає конкретній соціально-комунікативній меті, ситуації та змісту спілкування. Стиль мови формується через систематичний вибір мовних засобів відповідно до соціальних умов і цілей комунікації. Важливо, що функціональний стиль є внутрішньо зумовленою сукупністю прийомів, що визначаються потребами і цілями спілкування в конкретному контексті.

Газетно-публіцистичний стиль можна охарактеризувати як функціональний стиль мови, що задовольняє широку сферу суспільних взаємозв'язків, і найчастіше

використовується в газетах, суспільно-політичних журналах, на радіо, телебаченні, у документальному кіно, тощо.

Публіцистичний стиль (悲观主义风格 *bei guan zhu yi feng ge*) - один із функціональних стилів, що входить в групу письмово-книжкових стилів, як вже було згадано в попередньому матеріалі. Характерною особливістю публіцистичного стилю є одночасне використання прийомів вираження, властивих науковій мові і мові художньої літератури, постійне переплетення наукової аргументації та образного опису, та поєднання рис наукової прози з особливостями художньої літератури.

Журнальні статті та газети є невичерпним джерелом інформації про сучасний мовний розвиток, її мовні явища, появу нової лексики в житті суспільства. Завдяки цьому можна виділити, що вивчення текстів газетно-публіцистичного стилю є необхідним складником в подальшому розумінні китайської мови.

Газетно-публіцистичний стиль є стилем, який включає в себе елементи офіційно-ділового стилю, наукового стилю, художнього та розмовної лексики. Взагалі, в текстах газетно-публіцистичного стилю існує два основних призначення: утворювати громадську думку та викликати прагнення зміни або, навпаки, зберегти дійсний суспільний лад (Загнітко, 2005).

Відповідно до тематики та вимог аудиторії речення можуть бути насичені різноманітними термінами, метафорами, модифікаторами, а сама лексична насиченість речень залежить від того, який ефект для читача бажає створити автор. Якщо говорити про довжину речень, зазвичай це від 10 до 35-40 ієрогліфів в одному реченні, така велика кількість ієрогліфів зумовлена тією обставиною, що в газетних виданнях чи журналах постає практичне завдання дуже швидко та оперативно надати читачу максимальний обсяг інформації за обмежений час, та зацікавити його в продовженні прочитання новин. Звичайно в таких випадках речення побудовані з точки зору лінгвістики складніше та насичені додатковими лінгвістичними компонентами (наприклад - модифікаторами, метафорами, протиставленнями та інше). Проте в рекламних текстах також є доволі розповсюджений варіант використовувати короткі, прості та влучні речення, задля привертання уваги читача. *Відповідно до* тематики та вимог аудиторії речення можуть бути насичені

різноманітними термінами, метафорами, модифікаторами, а сама лексична насиченість речень залежить від того, який ефект для читача бажає створити автор. Якщо говорити про довжину речень, зазвичай це від 10 до 35-40 ієрогліфів в одному реченні, така велика кількість ієрогліфів зумовлена тією обставиною, що в газетних виданнях чи журналах постає практичне завдання дуже швидко та оперативно надати читачу максимальний обсяг інформації за обмежений час, та зацікавити його в продовженні прочитання новин. Звичайно в таких випадках речення побудовані з точки зору лінгвістики складніше та насичені додатковими лінгвістичними компонентами (наприклад - модифікаторами, метафорами, протиставленнями та інше).

Досить розповсюдженим є використання цензури на просторах китайської публіцистики, а зараз детальніше поговоримо про лексичні особливості і про те, як це впливає на мовленнєві явища. В розділі 3 було обговорено використання байхуа та веньянь в газетно-публіцистичних китайських текстах. Як вже зазначалося раніше, поєднання веньяню та байхуа називається 文白 і це поєднання досить часто можна зустріти в китайській публіцистиці. Було обговорено використання чен'юй в китайській публіцистиці. Дослідивши даний розділ, можемо дійти висновку, що газетно-публіцистичний стиль в китайській мові стрімко змінюється та розвивається, так само стрімко змінюється і лексичний склад мови. Точність та лаконічність - головні критерії під час написання статей, нарисів, тому правильний та чіткий добір лексики є, можливо найголовнішим чинником в під час написання текстів в публіцистичному стилі китайської мови. Важливо не забувати той факт, що газетно-публіцистичний стиль відіграє надважливу функцію у формуванні думки громадськості про події, що відбуваються в країні. Виходячи з цього, можна дійти до висновку, що публіцистичний жанр знаходиться в неспинному розвитку, тому на постійній основі потребує досліджень з боку фахівців.

今天 我想就

“中文报纸和新闻文本的词汇特征

”这一主题介绍我的资格认证工作。该论文主要研究汉语报刊文体的词汇特点。资格论文题目的现实意义在于揭示和研究汉语报刊文体的词汇特点。该题目的现实意义还突出表现在为语言学中报纸和新闻文本词汇特征这一概念的定义及其在现代汉语中的使用开发了一种新的方法。

本研究的目的是分析中文文本中报纸和新闻文本的词汇特征。

这一目标包括解决以下任务：

- 1) 为进一步研究汉语报纸和新闻文本的词汇特征制定工作的一般理论规定和术语工具；
- 2) 制定研究方法 为“报纸和新闻文本”一词下一个自己的定义；
- 3) 确定报纸和新闻文本的词汇特征；
- 4) 概述汉语报刊文体词汇特征的具体情况。

研究对象是汉语中的报刊文体。

本文的科学新颖性在于它首次提出了一种新的现代方法来定义中文报纸和新闻文本的词汇特征。论文确定并概述了汉语和乌克兰语报纸和新闻文本翻译的主要词汇和语言特征。

这项工作的理论意义在于分析中国报纸和新闻文本，确定其词汇和语言特征及其在现代语言中的使用。

这项研究的实用价值在于，研究成果可用于商务汉语翻译的开发、乌克兰语和汉语的比较类型学课程。

我之所以选择这个课题作为我的资格认证工作，是因为现代汉语语言学仍在坚持不懈地研究用汉语研究报纸和新闻文本的问题和特殊性。自从进入信息发明和技术进步时代以来，大众传媒在社会生活中变得相当重要。在大众传媒领域，新闻在向受众传播新闻、传递信息方面发挥着特殊作用，而新闻无疑又比其他语言体裁在更大程度上影响着母语使用者的语言规范、喜好和品味。由此可见，媒体尤其是新闻业的飞速发展与信息传播技术的发展息息相关，而信息传播技术的发展确保了语言模式在信息空间中的特殊作用。具体到中国新闻业，应特别指出的是，特殊的语言风格是由以下因素共同决定的：中国丰富的历史、文化的独特性以及一系列语言词汇特征。而汉语报纸和新闻文体的特点是：开放性和关注社会共鸣事实及其观念和情感的发展，开放的社会评价和意识形态立场，评价性和意识形态道德及相关的聚焦策略，“政治和意识形态模式”，以及使用不同的文体手段和方法来表现社会现实。在报纸和新闻文本中，会使用社会政治词汇、术语、文言文、带有感情色彩的词语、高雅词汇、象征表现手法、成语等。

杂志文章和报纸是现代语言发展、语言现象和社会新词汇出现的取之不尽的信息来源。因此，研究报刊文章是进一步了解汉语的必要组成部分。

报纸和新闻文体是一种包含正式商务文体、科学文体、艺术和口语词汇等要素的文体。一般来说，报纸和新闻文本有两个主要目的：形成舆论，唤起人们改变或维护当前社会秩序的愿望。

根据主题和受众的要求，句子中可以充斥各种术语、隐喻、修饰语，句子词汇的丰富程度取决于作者希望给读者造成的效果。至于句子的长度，通常是一个句子 10 到 35-40 个字符，字数如此之多是因为报纸或杂志的实际任务是在有限的时间内快速有效地向读者提供最大的信息量，并引起读者继续阅读新闻的兴趣。

当然，在这种情况下，句子在语言上更加复杂，充满了额外的语言成分（如修饰语、比喻、对比等）。不过，在广告文本中，使用简短、简单、切题的句子来吸引读者的注意力也很常见。根据主题和受众的要求，句子中可以充满各种术语、比喻、修饰语，句子词汇的丰富程度取决于作者希望给读者造成的效果。至于句子的长度，通常是一个句子 10 到 35-40 个字符，字数如此之多是因为报纸或杂志的实际任务是在有限的时间内快速有效地向读者提供最大的信息量，并引起读者继续阅读新闻的兴趣。通常，在这种情况下，句子在语言上更加复杂，充满了额外的语言成分（如修饰语、比喻、对比等）。

审查的使用在中国新闻报道中相当普遍，现在我们将更详细地讨论词汇特征及其如何影响语言现象。第三章讨论了白话文和文言文在中国报纸和新闻文本中的使用。

我们讨论了 “成语” 在中国新闻业中的应用。它们是在中文空间吸引读者关注并鼓励读者阅读报纸和新闻文本的生动例子。通过对这一资格认证工作的研究，我们可以得出这样的结论：汉语中的报纸和新闻文体正在迅速变化和发展，语言的词汇构成也在迅速变化。准确、简洁是撰写文章和散文的主要标准，因此，正确、准确地选择词汇可能是撰写中文新闻文体文章的最重要因素。重要的是不要忘记，报纸和新闻文体在影响公众对国家发生的事件的看法方面起着至关重要的作用。基于此，可以得出结论，新闻体裁是不断发展的，因此需要专家不断进行研究。

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бабич Н. Д. Культура фахового мовлення: Навчальний посібник/за ред. Н.Д. Бабич. - Чернівці, 2005, 497 с.70
2. Ботвина Н. Ділова українська мова (офіційно-діловий та науковий стилі), 2001 р.,299 с. (Київ).
3. Білянina В. І. Структурні особливості неологізмів інтернет-соціалекту в китайській мові/Національна академія Служби безпеки України, 2018.
4. Голянич М., Іванишин Н., Ріжко Р., Стефурак Р. Лінгвістичний аналіз тексту: словник термінів, 2012, 392 с. (Івано-Франківськ).
5. Горбул О.Д., Ділова українська мова:Навч.посіб. - 6-те видання.,випр. - К.: Т-во “Знання”, КОО, 2007, 222с.
6. Єрмоленко С.Я. Нариси з української словесності (стилістика та культура мови).

- К.: Довіра, 1999, 431с.

7. Єщенко Т. Лінгвістичний аналіз тексту.Посібник, Львів, 2023, 430 с.

8.

8. Загнітко А. П. Сучасний лінгвістичний словник. Вид. Донецький національний університет імені Василя Стуса, 2020, 920 с.

9. Іванова Л.П. Методи та методики лінгвістичного дослідження.Вид-во НПУ, Київ, 2022, 108 с.

10. Іванова О.О. Лінгво-стилістичні особливості перекладу англійських текстів українською мовою, 2021.

11. Іванишин В. Мова і нація/4-те доповнене видання, 1993, 217 с. (Дрогобич).

12. Карпека Д.О. Порівняльна граматики класичної китайської мови веньянь та сучасної літературної китайської мови путунхуа. / Д.О. Карпека. Вінниця: Нова Книга, 2022, 504 с.

12. Кухаренко В. А. підручник для студ. старших курсів філологічних спец./В.А.Кухаренко. - Вінниця: Нова книга, 2004, 272 с.

14. Мацько, Л. Культура фахової мови:навч.посіб/Л. Мацько, Л.Кравець - К.:Академія, 2007.

15. Мацько, Л. Стилістика української мови:підручник/Л. Мацько, О.Сидоренко - К.:Вища школа, 2003.

16. Мойсієнко А.К., Мосенкіс Ю.Л.Сучасна українська літературна мова (Лексикологія та Фонетика), 2010, 270 с.71

17. Оськіна Н., Англомовні запозивення у рекламних текстах сучасної китайської мови, 2021 (Одеса, Україна).
18. Пономарів О.Д. Стилїстика сучасної української мови: Підручник - 3-тє видання, перероб. і доповн. - Тернопіль: Наичальна книга - Богдан, 2000.
19. Пушкар О.І. Культура цифрових медіа: навчальний посібник/О.І. Пушкар, Є.М. грабовський. - Харків: ХНЕУ ім. С.Кузнеця, 2022, 164с.
20. Підгурська В.Ю. Українська мова за професійним спрямуванням. Навчальний посібник/В.Ю.Підгурська, 2022, 192 с.
21. Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми: підручник/Полтава, 2008, 711 с.
21. Солганик Г.Я. Стилїстика тексту - Наука. -М. - 1997. -256 с.
23. Тимошик М.С. Особливості редакторської підготовки окремих складових тексту: заголовки, цитати/ М.С.Тимошик. - К.: Друкарство, 2005, 293 с.
24. Шевченко М. Художньо-технічне редагування, підручник. Видавництво:К.Паливода А.В. 2010, 516 с.
25. Шевченко О. Поняття стилю в сучасному китайському мовленні: на матеріалі ділових паперів, 2011 (Київ).
25. Шемшученко Ю. Юридична енциклопедія/ред. Ю.С. Шемшученко, 2004б 768 с.
- 26.
27. Fen Lin Research report/ A survey report on Chinese journalistis in China, The China

Quarterly, 2010, 434 p.

28. Hou, R., J., Jiang, M. A study on Chinese Quantitative Stylistic Features and Relation Among Different Styles Based on Text Clustering. *Journal of Quantitative Linguistics*, 2014, 280 p.

29. Korolova T., Popova O., Zhmayeva N., Interpretation of the Chinese Press and features of its translation into Ukrainian, 2021, 34 p.

30. Shi Youwei. *Loanwords in Chinese*, Beijing: Commercial Press, 2013, 239 p.

31. Schlesinger David Committee to Protect Journalists ,CPJ, 2012. Відтворено з https://cpj.org/wp-content/uploads/2013/03/china2013_chinese.pdf72

32. 马国凡 成语//熟语丛书. — 呼和浩特: 内蒙古人民出版社, 1978. — 343 页. Ma Гофань.

31. 陈汝东. 对外汉语修辞学. — 南宁: 广西教育出版社, 2000.

32. 黎云汉. 汉语风格学. — 广州: 广东教育出版社, 2000.

35. Zhua Yanxia. *Business communication in China* / Zhua Yanxia. — New York 1999.

36. 陈望道 / 修辞学发凡. — 上海教育出版社. 1997.

37. 现代汉语词典 (第5版 中国社会科学语言研究所词典编辑室编. — 北京: 商务印书馆, 2005.

38. 王本华 / 实用现代汉语修辞。 – 北京：知识出版社，2002.

39. 徐青 / 现代汉语。 – 修订版。 – 上海：华东师范大学出版社，1997

40. Відтворено з електронного сайту, який має назву https://www.fmprc.gov.cn/web/zyxw/202302/t20230224_11030707.shtml

41. Відтворено з електронного сайту, який має назву <http://www.xinhuanet.com/mrdx/20241031/41f52d7dc90b441a9175ce55b463e869/c.html>

42. Відтворено з електронного сайту, який має назву https://www.gov.cn/yaowen/liebiao/202411/content_6984441.htm